WALT DISNEY'S

Donald Duck

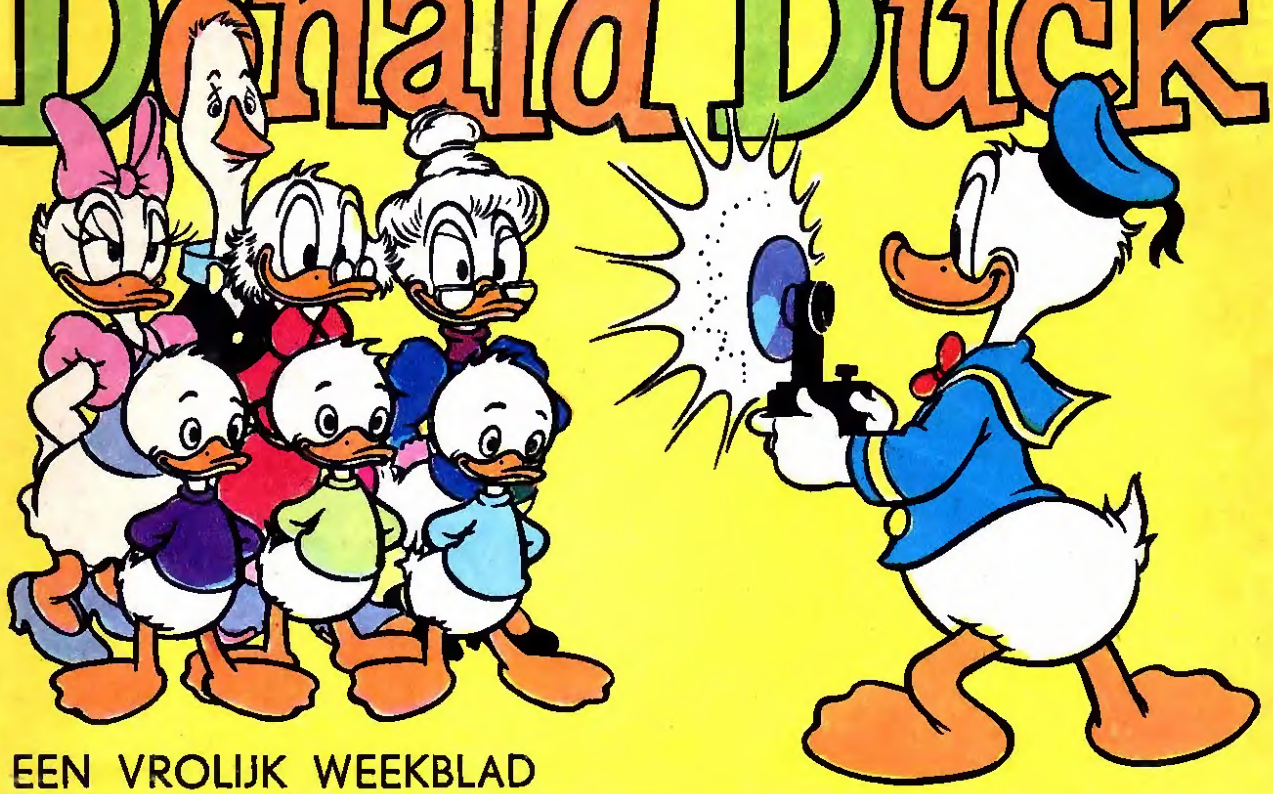

EEN VROLIJK WEEKBLAD

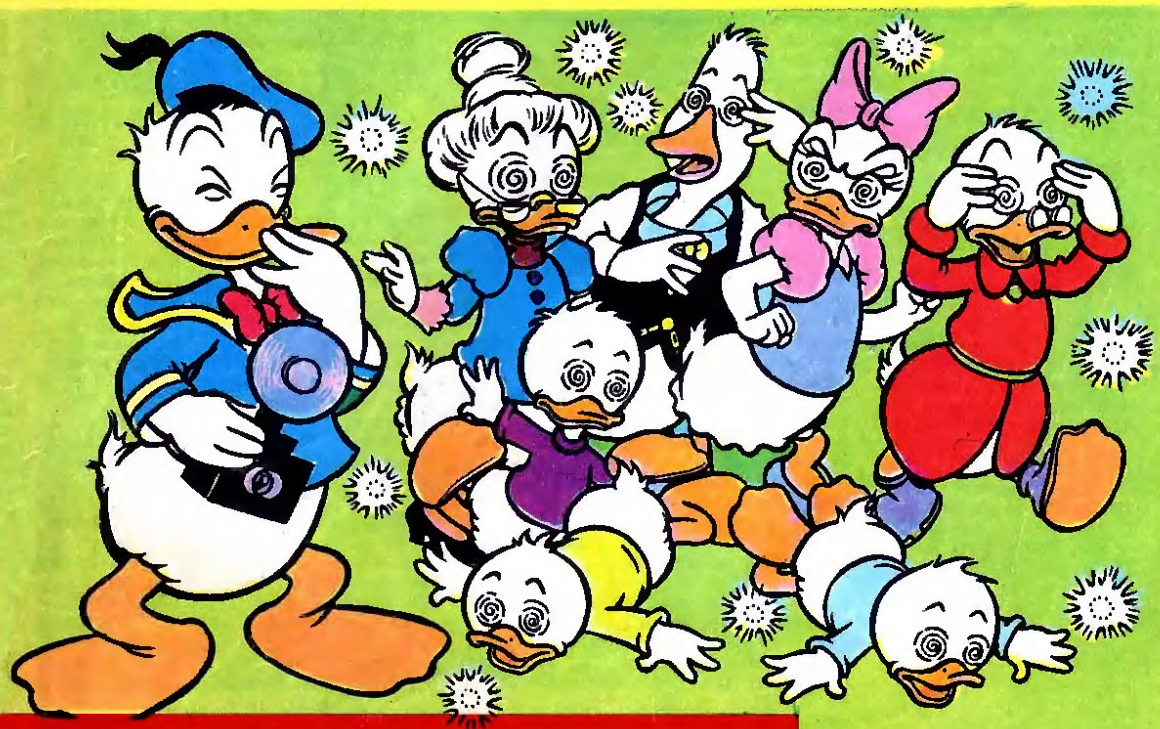

No. 41 12 OKT. 1963
35 CT. - ABONNEES 25 CT. - BELGIË 6 FR.

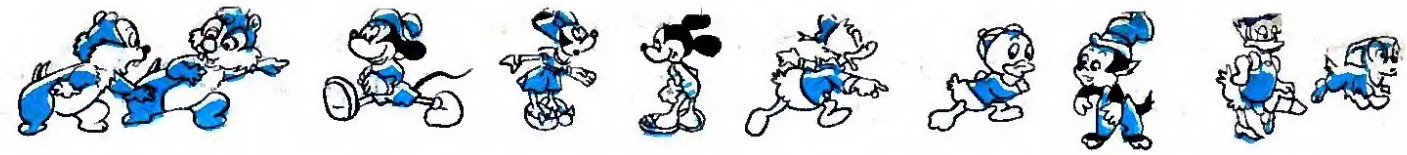

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

JA, jullie hadden nooit gedacht dat Pluto een zoon had, hè? En wat voor een zoon! Een heel ondeugend knakkertje, dat vol met streken zit. Floppie heet hij. Meestal moet hij thuis blijven als Mickey en de jongens weggaan, omdat hij nog veel te klein is. En Mickey is erg bang dat hij zal verdwalen. Dan zorgt Minnie altijd voor hem, want ook Floppie kan niet zonder eten en drinken. Maar nu was Minnie zelf een weekje weg, dus moest Mickey 't hondje wel meenemen. Dit avontuur zal wel het enige zijn dat jullie van hem zullen lezen. Mickey is namelijk van plan om Floppie aan kennissen van hem te geven. Natuurlijk vond Pluto het niet leuk, dat z'n zoontje voor altijd uit logeren gaat. Maar Mickey heeft hem beloofd dat ze Floppie elke week 'n keertje zullen opzoeken. Nou, toen was Pluto weer helemaal tevreden. Hij begrijpt best, dat het voor Mickey veel te druk is om twee honden te verzorgen. Alleen Puk en Max kunnen nog niet erg aan het idee wennen dat Floppie weggaat. „Als u Pluto neemt, mogen wij Floppie dan verzorgen?" vroegen ze.
„Nee," heeft Mickey tegen ze gezegd. „Ik ken jullie langer dan vandaag, van die goede voornemens komt toch niets terecht. Floppie krijgt een heel goed tehuis en daar zal bij beter verzorgd worden dan bij jullie."
Puk en Max keken wel beteuterd, maar in hun hartjes weten ze dat oom Mickey weer eens helemaal gelijk heeft.

OOM DONALD

ONS ZIEKENLIJSTJE

Els Landegge is 9 jaar en zij moet nog een tijdje rusten. Ze verzamelt ansichtkaarten en suikerzakjes. Wie stuurt haar wat? Haar adres is: Sanatorium „Zonnegloren", Soestduinen.
Roelf Krol is 9 jaar en hij is al een heel tijdje ziek. Hij spaart suikerzakjes, sigarebandjes en kaarten. Zijn adres is: Farmsummerweg 124, Appingedam.
Martha van Dasler is 13 jaar en is al lang ziek. Haar hobby is het sparen van foto's van Elvis Presley. Sturen jullie haar een foto? Haar adres is: Johannastichting, Arnhem.
Roeltje Koert is 7 jaar en hij moet nog een poosje op bed liggen. Hij zou zo graag eens een kaart of post van jullie krijgen. Zijn adres is: R.K. Internaat „De Berg", 's-Heerbendrikskinderenstraat, Goes.

Er zijn nog een paar dankbare kinderen, die jullie graag willen bedanken voor alles wat jullie hebben gestuurd. Hun namen zijn Bea Oosterhout, Leiden; Truus Goense, Overzande, en Leo Lanser, H'sum.

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG No. 41

Je ziet hier de portretten van zes jongens. Wie het zijn, kun je ook zo zien, want hun namen staan er bij, maar... de letters van deze namen zijn goed door elkaar geschud en bovendien... ontbreekt er aan iedere naam één letter. Nu moet je eerst proberen te weten te komen hoe de namen luiden en dus welke letter in elke naam ontbreekt.
Als je nu die ontbrekende letters in de volgorde van 1 tot en met 6 opschrijft, krijg je.... weer een naam, die je beel bekend in de oren zal klinken. Schrijf deze naam op een briefkaart en stuur die vóór 17 oktober 1963 naar **Donald Duck**, Postbus 792, Amsterdam.
En vergeet niet duidelijk je naam en adres op de kaart te zetten en in de linkerbovenhoek van de **adreszijde:** „Oplossing 41". veel succes!

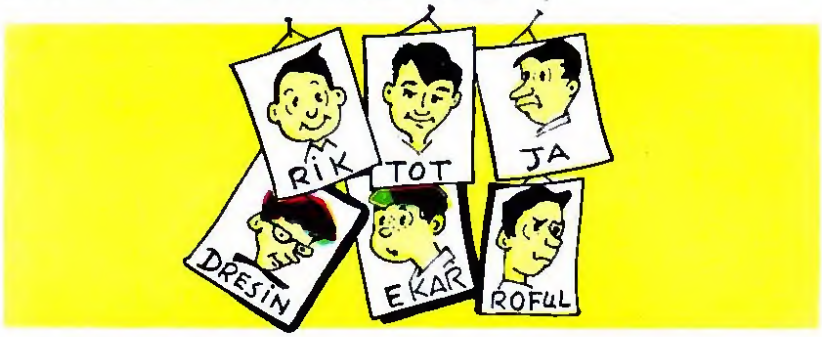

OOM DONALD'S BRIEVENBUS

ANNEMINKE VAN DER VELDEN, BLESKENSGRAAF. Het is niet de volgende week geworden, Anneminke, maar dat kon ook echt niet. Je moet de stapel brieven eens zien! En bovendien wordt de brievenbus wel zeven weken van tevoren klaar gemaakt. Dag!
FRANK ROOSENBOOM, MOOK. Wat 'n deftige balpunt heb jij, zeg! Je brief was zo vrolijk met al die kleurtjes. Hoe is het met de duiven? Die broeden maar door, hè? Jullie zullen wel een boop nieuwe duiven hebben. Schrijf je nog eens?
DINY JANSEN, APELDOORN. Ben je inmiddels overgegaan, Diny? Dat zal wel, hè? Ik zou best een muziekpagina voor je willen maken, maar de jongens en meisjes vinden sport toch altijd het mooist. Daarom gaan we weer sport in **Donald Duck** zetten.
HANS KRABBEN, WINTERSWIJK. Je bent nu wel weer beter, hè? Ik heb je tenminste maar niet op het ziekenlijstje gezet. Durf je de volgende keer wel naar de speeltuin? Je zult nu vast wel voorzichtiger zijn als je op de kabelbaan gaat.

Jullie brieven zijn altijd van harte welkom, jongens en meisjes. Schrijf gerust zoveel je maar wilt aan **Donald Duck**, Postbus 792, Amsterdam. Schrijf op de achterkant van de envelop duidelijk je naam en adres en in de linkerbovenhoek: **Oom Donalds Brievenbus.**

* PRIJZEN *

Eerste prijs: een horloge: tweede prijs: een vierkleurenbalpuntpen: derde prijs: tien tofeitennisspellen: vierde prijs: 20 doosjes Donald Duck postpapier.

OPLETTEN ALLEMAAL

De winnaars van nummer 34 zijn:
1e prijs: horloge: T. Koolhof, Langeweg 13, **Scheemda.**
2e prijs: vierkl. ballpoint: J. Lanckneus, G Vlieslaan 43, **Brugge (Blg.).**
3e prijs: tafeltennisspel: J. Foppers, **Baambrugge;** P. Verheijen, **Oldenzaal;** Trudie Reuvers, **De Cocksdorp (Texel);** T. Oomen, **Well-Ammerzoden;** M. v. d. Sar, **Maasland;** F. de Nennie, **Ressen-Bemmel;** K. Struiving, **Zuidwolde;** J. Trum, **Rotterdam-23;** C. Rijstenbil, **Oud-Vossemeer;** J. Dignum, **Hensbroek.**
Doosje postpapier: T. Wigman, **Westervoort;** P. Peters, **Roosendaal;** J. Ceelen, **A'dam-Osdorp;** Guus Oijen, **Laag-Keppel;** D. Kruger, **Rnischerbrug;** K. Wieling, **Roordabuizum;** H. Heijdanus, **Vianen;** R. Nieuwenweg, **Valtbe;** R. Kraak, **Geervliet;** Rudy Nentenaar, **Vlaardingen;** J. v. d. Vondervoort **Son;** W. Beetstra, **Workum;** H. Alting, **Aalst (N.-Br.);** H. Monen; **Wormer;** Ineke Hagens, **Kraggenburg (N.O.P.);** C. Michielsen, **Wildert (Blg.);** Joke v. Eersel, **Haarlem;** T. v. d. Boogaert, **Poeldijk;** B. Braun, **Wassenaar;** W. Huisman, **Wagenbergen.**
Oplossing no. 39 luidt: **ZONDER GELUK VAART NIEMAND WEL.**

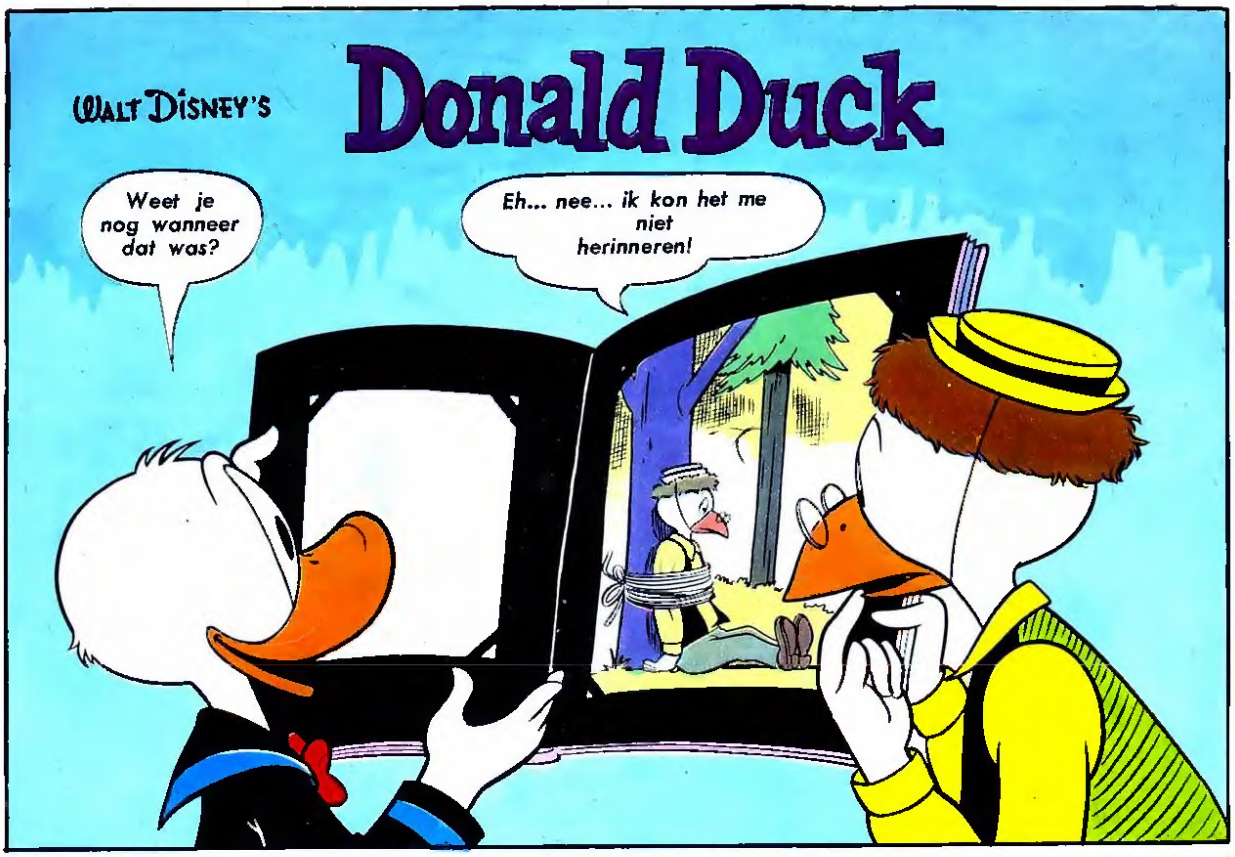
WALT DISNEY'S
Donald Duck
Weet je nog wanneer dat was?
Eh... nee... ik kon het me niet herinneren!

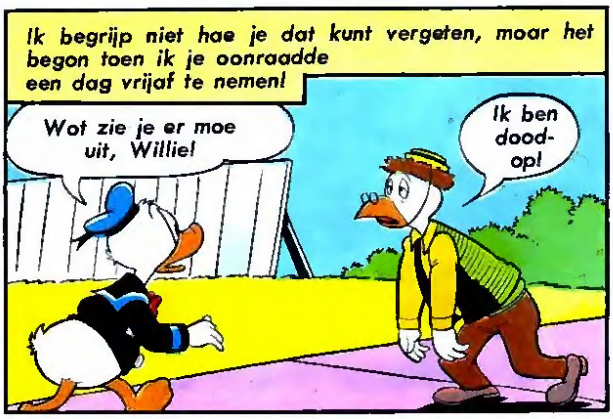
Ik begrijp niet hae je dat kunt vergeten, moar het begon toen ik je oonraadde een dag vrijaf te nemen!
Wot zie je er moe uit, Willie!
Ik ben dood-op!

Ib ben het uitvinden zat! Jan en ollemon wil dat ik iets voor ze ga uitvinden!
Woarom neem je geen vrije dog? Goon we fijn pick-nicken!

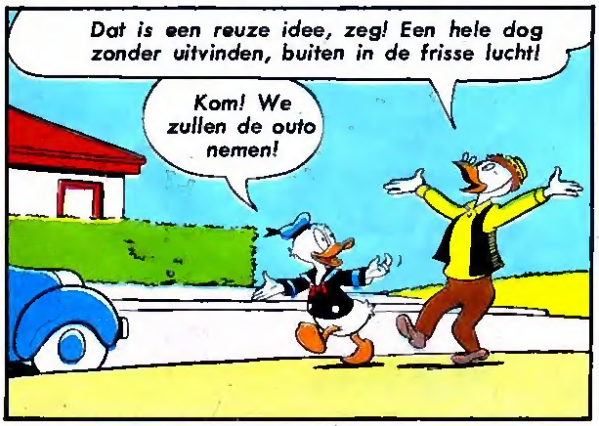
Dat is een reuze idee, zeg! Een hele dog zonder uitvinden, buiten in de frisse lucht!
Kom! We zullen de outo nemen!

Even loter...
Denk je eens in! We hebben 40 kilometer gereden en ik heb niet aan uitvinden gedacht!
Mooi! Houden zo!

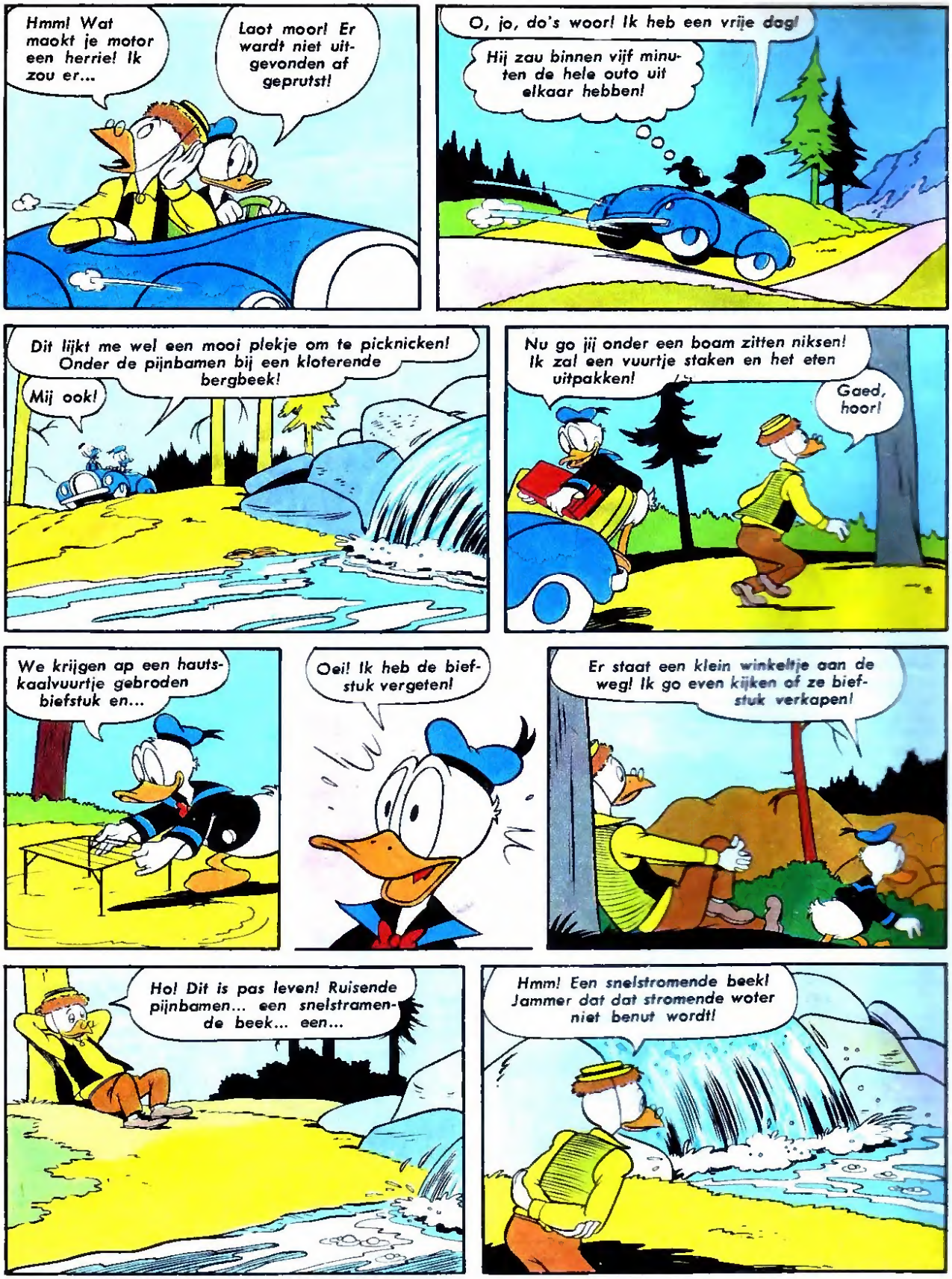
Hmm! Wat maakt je motor een herrie! Ik zou er...
Laot moor! Er wardt niet uitgevonden af geprutst!
O, jo, do's woor! Ik heb een vrije dag!
Hij zau binnen vijf minuten de hele outo uit elkaar hebben!
Dit lijkt me wel een mooi plekje om te picknicken! Onder de pijnbamen bij een kloterende bergbeek!
Mij ook!
Nu go jij onder een boam zitten niksen! Ik zal een vuurtje staken en het eten uitpakken!
Gaed, hoor!
We krijgen ap een hautskaalvuurtje gebroden biefstuk en...
Oei! Ik heb de biefstuk vergeten!
Er staat een klein winkeltje aan de weg! Ik go even kijken af ze biefstuk verkapen!
Ho! Dit is pas leven! Ruisende pijnbamen... een snelstramende beek... een...
Hmm! Een snelstromende beek! Jammer dat dat stromende woter niet benut wordt!

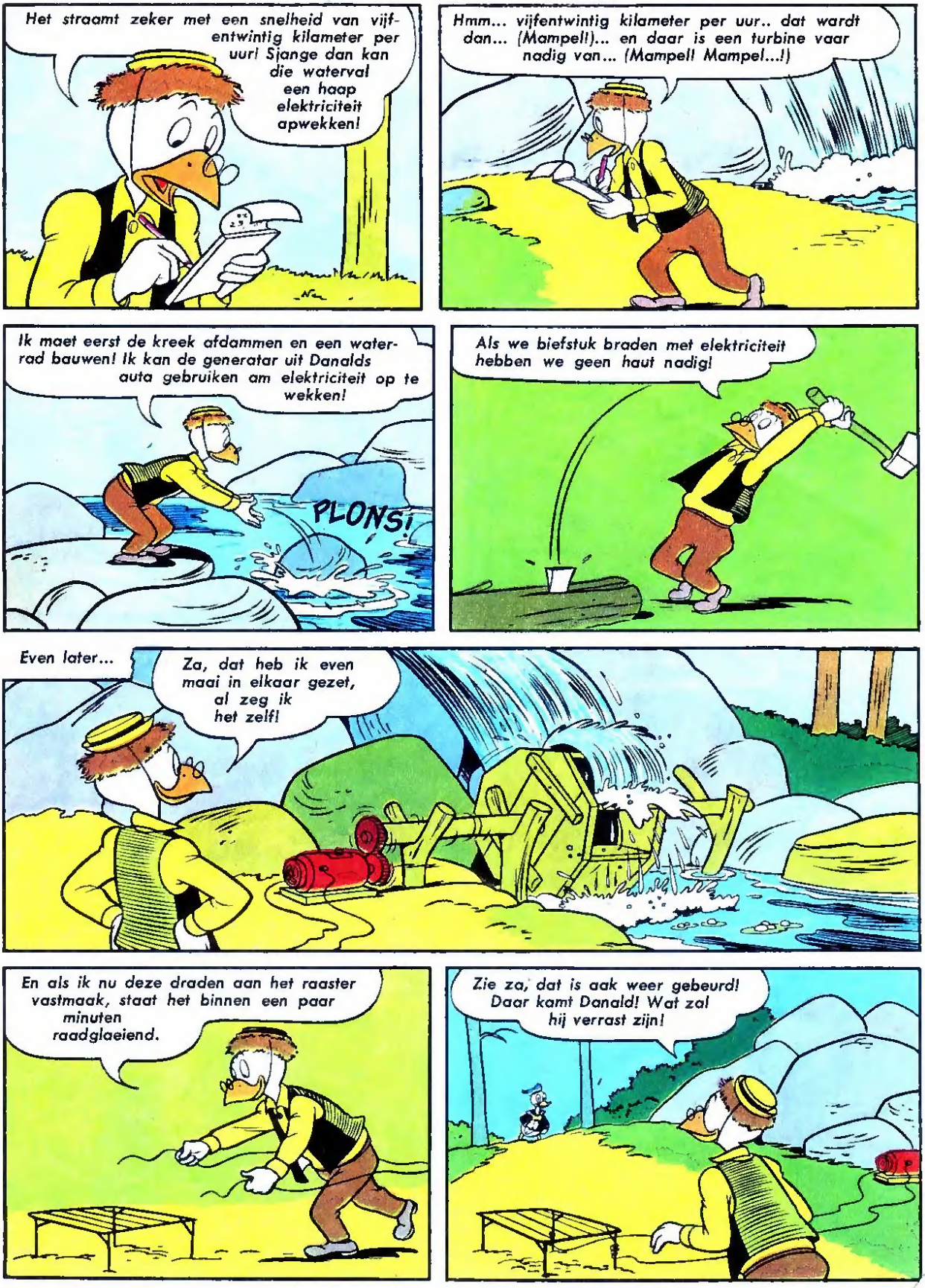
Het straamt zeker met een snelheid van vijfentwintig kilometer per uur! Sjange dan kan die waterval een haap elektriciteit apwekken!
Hmm... vijfentwintig kilometer per uur.. dat wardt dan... (Mampel!)... en daar is een turbine vaar nadig van... (Mampel! Mampel...!)
Ik maet eerst de kreek afdammen en een waterrad bauwen! Ik kan de generatar uit Danalds auta gebruiken am elektriciteit op te wekken!
PLONS!
Als we biefstuk braden met elektriciteit hebben we geen haut nadig!
Even later...
Za, dat heb ik even maai in elkaar gezet, al zeg ik het zelf!
En als ik nu deze draden aan het raaster vastmaak, staat het binnen een paar minuten raadglaeiend.
Zie za, dat is aak weer gebeurd! Daar kamt Danald! Wat zal hij verrast zijn!

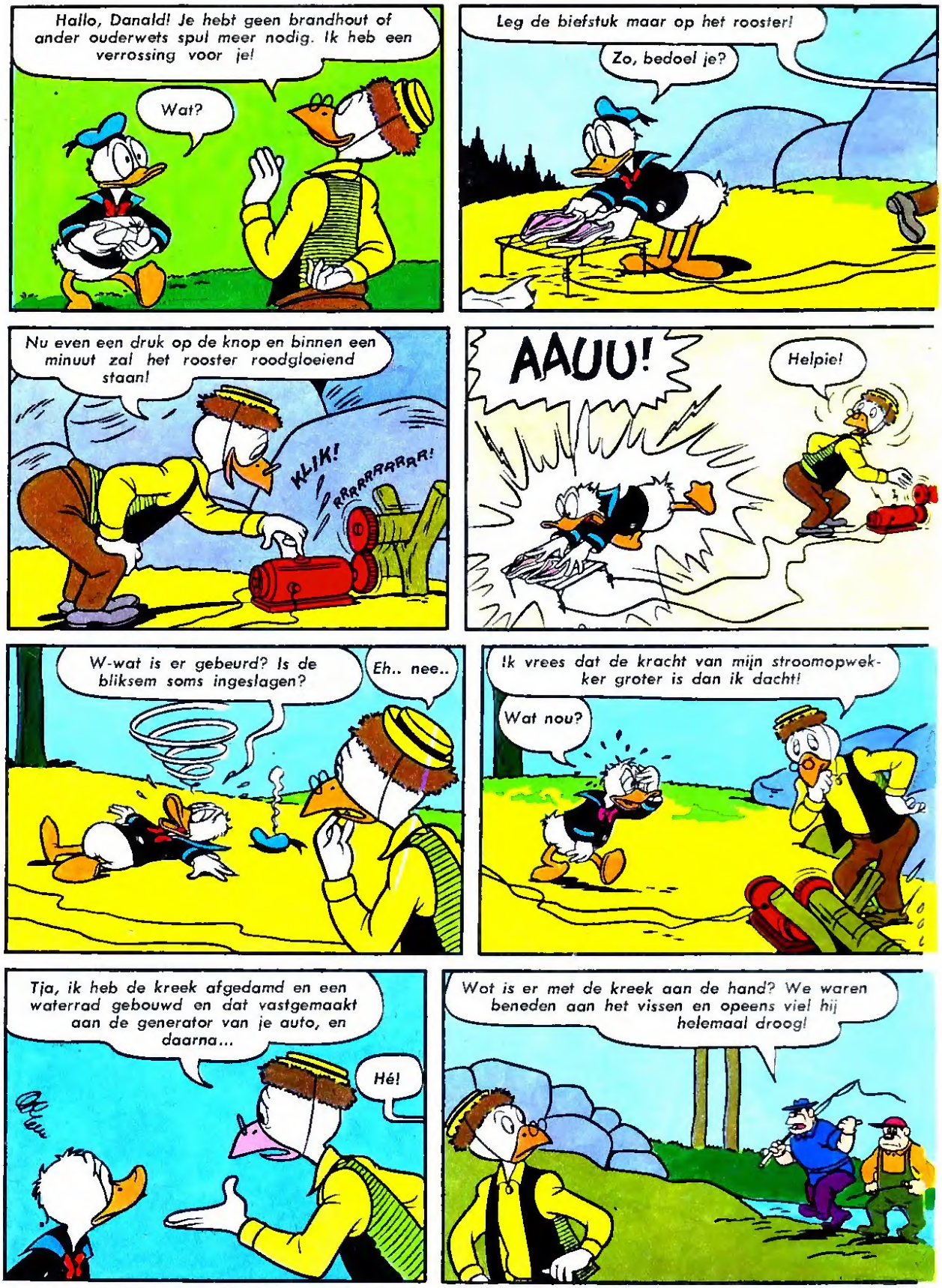
Hallo, Danald! Je hebt geen brandhout of ander ouderwets spul meer nodig. Ik heb een verrossing voor je!
Wat?
Leg de biefstuk maar op het rooster!
Zo, bedoel je?
Nu even een druk op de knop en binnen een minuut zal het rooster roodgloeiend staan!
KLIK!
RRRRRRRRR!
AAUU!
Helpie!
W-wat is er gebeurd? Is de bliksem soms ingeslagen?
Eh.. nee..
Ik vrees dat de kracht van mijn stroomopwekker groter is dan ik dacht!
Wat nou?
Tja, ik heb de kreek afgedamd en een waterrad gebouwd en dat vastgemaakt aan de generator van je auto, en daarna...
Hé!
Wot is er met de kreek aan de hand? We waren beneden aan het vissen en opeens viel hij helemaal droog!

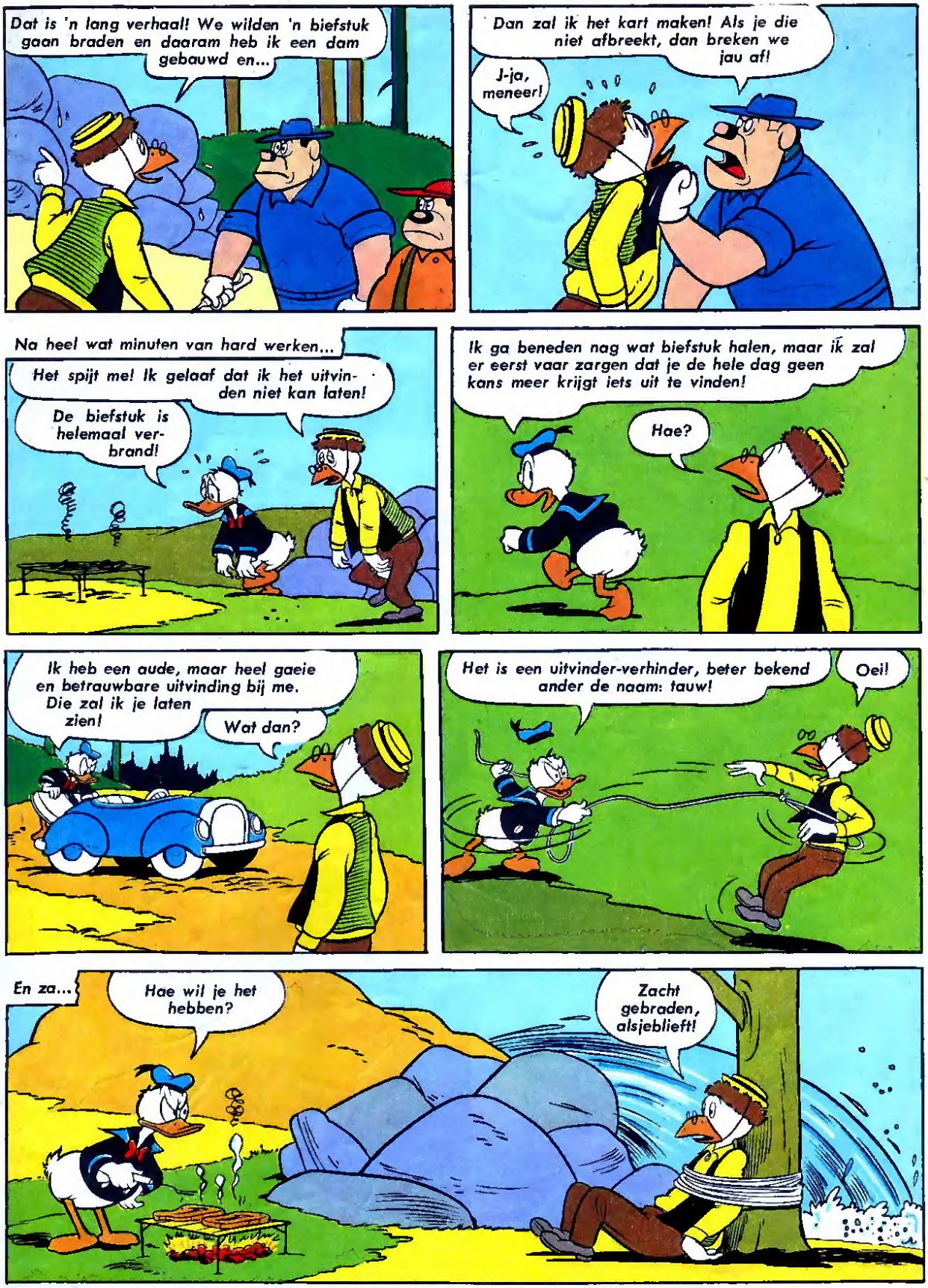
Dat is 'n lang verhaal! We wilden 'n biefstuk gaan braden en daaram heb ik een dam gebauwd en...
Dan zal ik het kart maken! Als je die niet afbreekt, dan breken we jau af!
J-ja, meneer!
Na heel wat minuten van hard werken...
Het spijt me! Ik gelaaf dat ik het uitvinden niet kan laten!
De biefstuk is helemaal verbrand!
Ik ga beneden nag wat biefstuk halen, maar ik zal er eerst vaar zargen dat je de hele dag geen kans meer krijgt iets uit te vinden!
Hae?
Ik heb een aude, maar heel gaeie en betrauwbare uitvinding bij me. Die zal ik je laten zien!
Wat dan?
Het is een uitvinder-verhinder, beter bekend ander de naam: tauw!
Oei!
En za...
Hae wil je het hebben?
Zacht gebraden, alsjeblieft!

EEN POPPEWAGEN

OM babypop uit het poppenhuis ook eens mee uit wandelen te kunnen nemen, gaan we samen een poppewagen maken. We gebruiken er wat stevig karton, twee lege garenklosjes, twee splitpennetjes en vier kopspijkertjes voor; materiaal dus waaraan iedereen gemakkelijk kan komen. De vier delen van de wagen vergroten we tot de juiste grootte. Dit is met behulp van de ruitjestekening niet zo'n karwei. De zijkanten van de bak en kap knippen we tweemaal uit het karton. De bodem en de kap behoeven elk maar eenmaal geknipt te worden. Tegen de naar boven omgevouwen lipjes van de bodem lijmen we de zijkanten van de bak. Op dezelfde manier zetten we de zijkanten tegen de kap.
Met twee kleine splitpennetjes zetten we de kap aan de zijkanten van de bak (zie tekening). De gaten in de garenklosjes vullen we op met stukjes van een ronde stok, zodat we hierin de kopspijkers vast kunnen zetten, waarmee we de klosjes aan de wagen bevestigen. De duwstang maken we van een dubbele reep karton, waarvan we de ulteinden tegen de zijkanten van de bak lijmen. Op de voorkant van de kap maken we van een restje lint eventueel nog een strik. Met plakkaatverf schilderen we de binnen- en buitenzijde van de wagen in enkele vrolijke pasteltintjes, de klosjes maken we zwart.

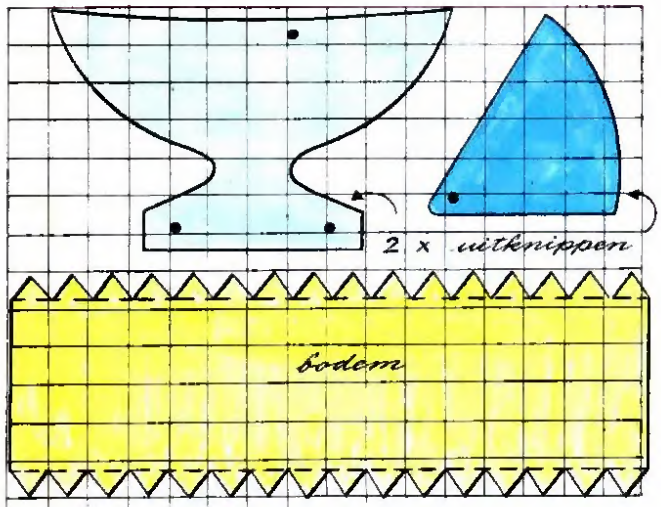

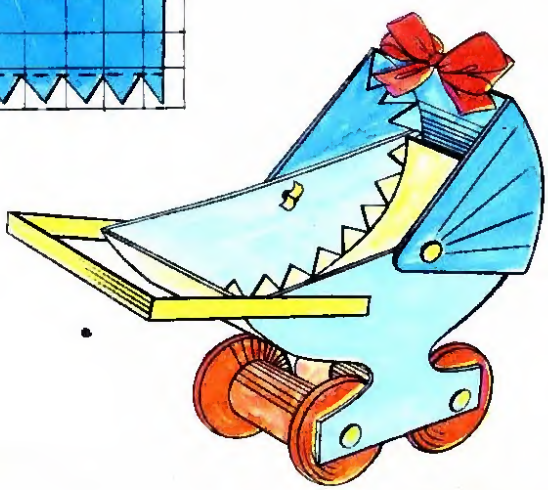

LAAT EENS ZIEN WAT JE KUNT

TEKENEN MET CIJFERS

ALs je van 1 tot 100 kunt tellen, dan kun je ook beslist de tekening maken die nu nog door de cijfers verborgen wordt gehouden. Je hoeft niets anders te doen dan de cijfers opeenvolgend met elkaar te verbinden. De punt van je potlood zet je dus bij het cijfer 1 en je trekt vandaar een lijn naar cijfer 2 enz. Bij het cijfer 16 stop je, daar houdt namelijk de eerste lijn op. Een stippellijn wijst je aan waar cijfer 17 ligt. Daar begin je met de volgende lijn. Wat uiteindelijk te voorschijn komt, zie je maar al te vaak in ons kikkerlandje. Je kunt deze voorstelling tensiotte kleuren.

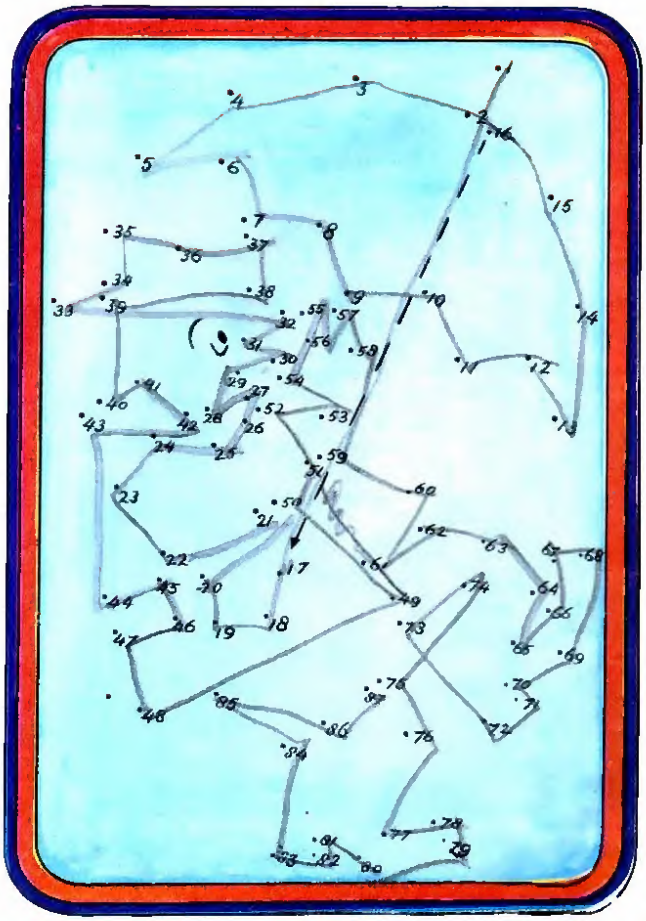

TUIN OP TAFEL

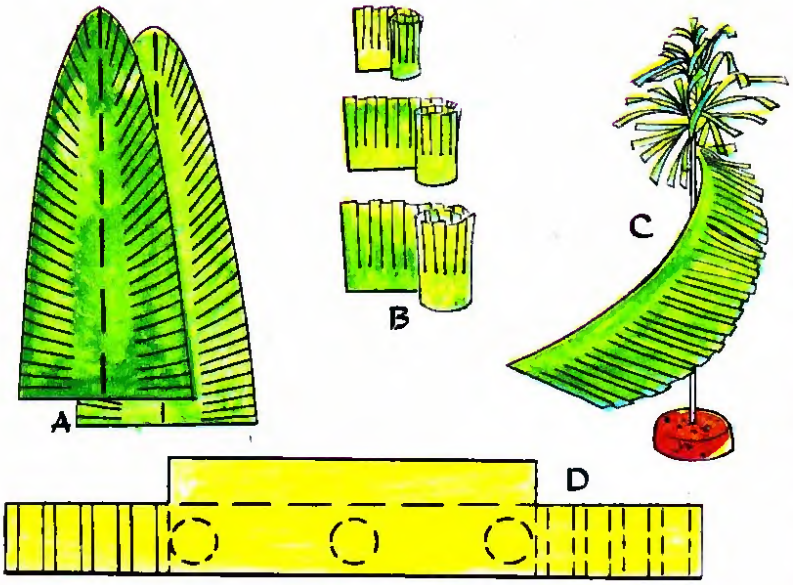

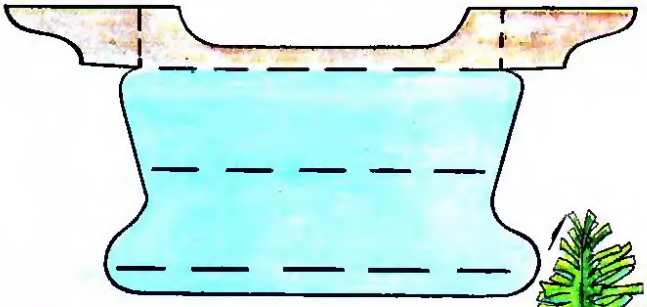

DIT is nu eens 'n leuk werkje voor een regenachtige middag, waarop je niet buiten kunt spelen. We gaan namelijk van resten gekleurd papier en karton, lege garenklosjes, kurken en een paar stukjes ijzerdraad een tuin op tafel maken. Als ondergrond nemen we een stuk donkergroen gekleurd karton. Bomen kunnen we op verschillende manieren maken. Eenden maken we van twee gelijke stukken papier, die naar boven smal toelopen. De randen van deze stukken papier (zie A in tekening) knippen we in. Dan vouwen we elk deel dubbel en lijmen ze met de vouwrand tegen elkaar. Voor een boom met een stam nemen we een kurk, waarin we een stuk ijzerdraad of een stokje steken. Rond dit ijzerdraad of stokje winden en lijmen we repen papier, die aan één zijde zijn ingeknipt (zie B en C in tekening). Struiken maken we door een ingeknipte strook op te rollen en vast te lijmen. De ingeknipte rand buigen we naar buiten uit. Enkele van deze struiken zetten we in vazen, dit zijn geschilderde garenklosjes. De tafel maken we van een garenklosje waarop we een schijfje karton lijmen. Voor bet bruggetje hebben we ook garenklosjes nodig. De vorm van 't stuk karton dat het brugdek, de leuning en de twee trappetjes vormt, vinden we in de tekening bij D. De leuning wordt omhooggevouwen, de trappetjes zigzag. Voor de vijver nemen we een rond of ovaal spiegeltje. We leggen het op een stuk papier, dat rondom enkele centimeters groter is. Deze overstekende rand knippen we in en vouwen we omhoog, waardoor we een rietkraag om de vijver krijgen. De bestrating maken we van stukjes rood, grijs en oranje karton, we knippen hiervan rechthoekige tegels en onregelmatige stenen. Afscheidingen en schuttingen maken we van zig-zag gevouwen stroken karton. Tenslotte nog de bank. De vorm van het deel, dat we hiervoor uit een stuk stevig karton knippen, vinden we in de tekening bij E. Op de stippellijnen vouwen we het deel om. De pootstukken lijmen we tegen de onderzijde van de zitting. Je zult eens zien boe echt alles lijkt als je er nu nog een paar poppetjes inzet.

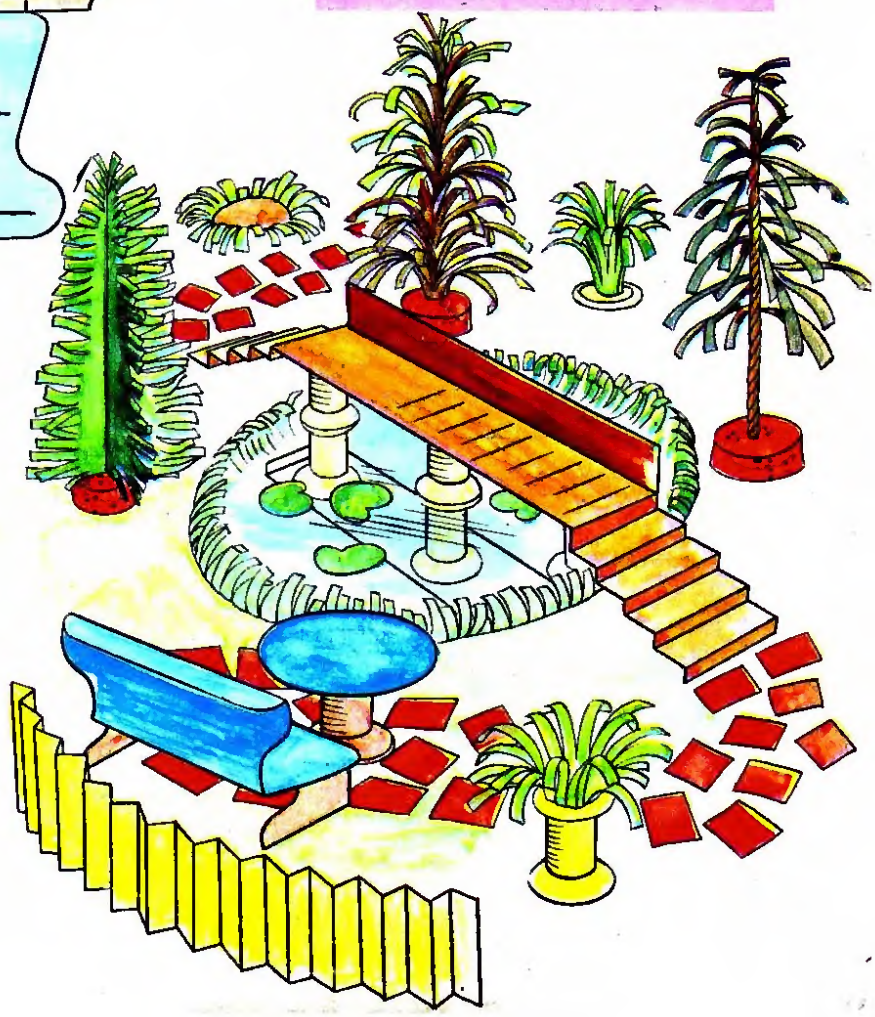

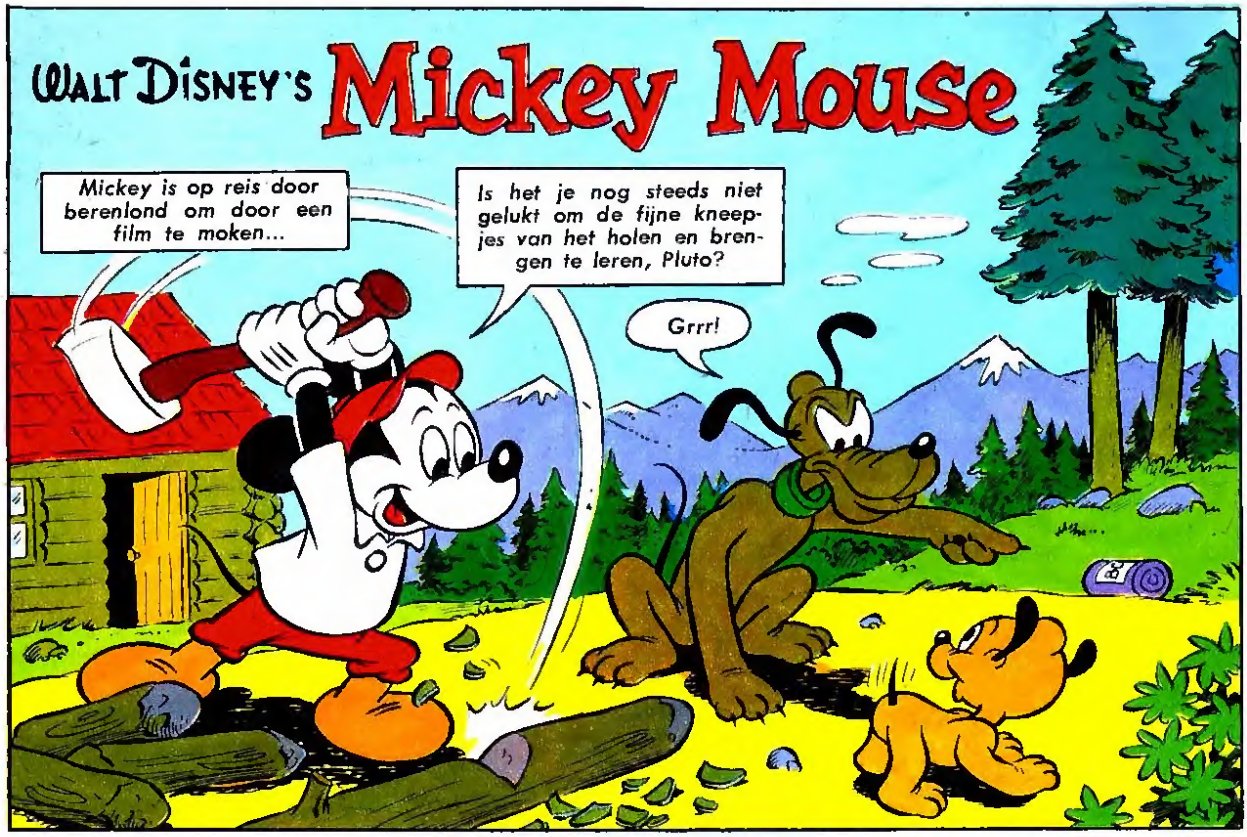
WALT DISNEY'S Mickey Mouse
Mickey is op reis door berenland om door een film te maken...
Is het je nog steeds niet gelukt om de fijne kneepjes van het halen en brengen te leren, Pluto?
Grrr!

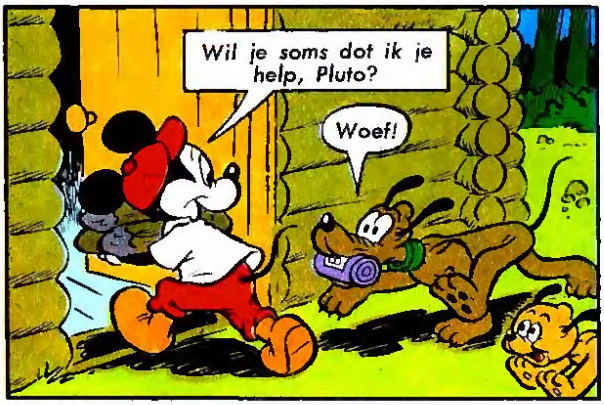
Wil je soms dat ik je help, Pluto?
Woef!

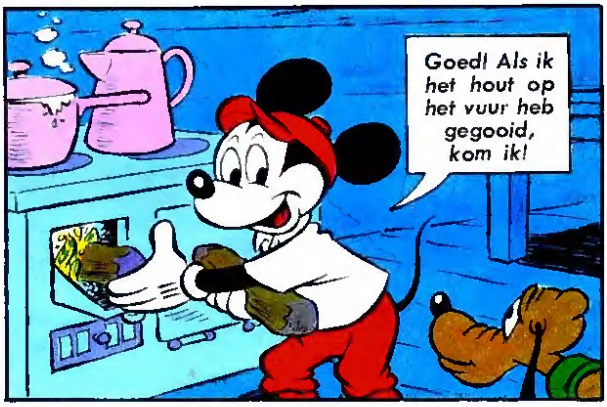
Goed! Als ik het hout op het vuur heb gegooid, kom ik!

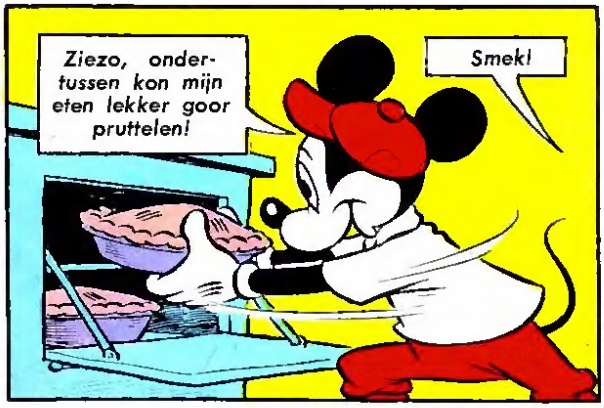
Ziezo, ondertussen kon mijn eten lekker goor pruttelen!
Smek!

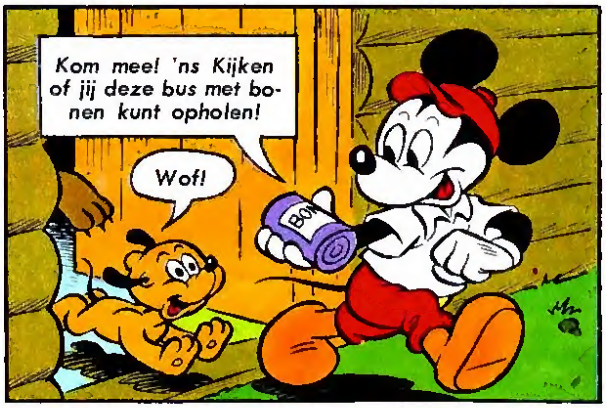
Kom mee! 'ns Kijken of jij deze bus met bonen kunt opholen!
Wof!

Hopsakee! Laat 'ns zien wat je kunt!
Kef!

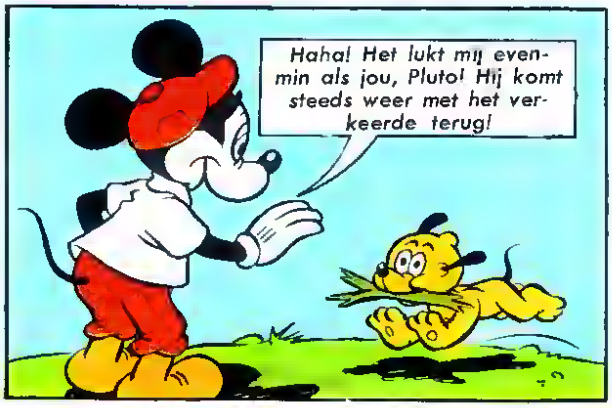
Haha! Het lukt mij evenmin als jou, Pluto! Hij komt steeds weer met het verkeerde terug!

Je moet nog een hoop leren, Floppie. Je moet wild kunnen opsporen en opjagen! Let maar goed op hoe je vader dat doet!

Misschien word je nog weleens een goeie jachthond!

Ik denk dat we die bus bonen niet nodig zullen hebben, Pluto! Als we klaar zijn met ons werk, wachten ons een paar heerlijke schotels!

Even later..
Beren zijn listige dieren en erg moeilijk te vinden! We moeten erg voorzichtig zijn... oh, oh!

Nee, jij kunt niet mee! Dat is te gevaarlijk!

Maar hoe kan ik nou ooit leren hoe ik op jacht moet gaan als ik niet mee mag, denkt Floppie!
Tat straks, kleintje!
Snif!

Jippie! Wie is dat? Misschien iemand om mee te spelen!
PLOP!

Maar het was niet de bedoeling van het marmotje om door uit te komen en hij is ook niet in de stemming om te spelen!
KEF! KEF!
PIEUW!

Sjonge, dat was 'n lange, ondergrandse reis! Waar ben ik nu? vraagt Floppie zich af!

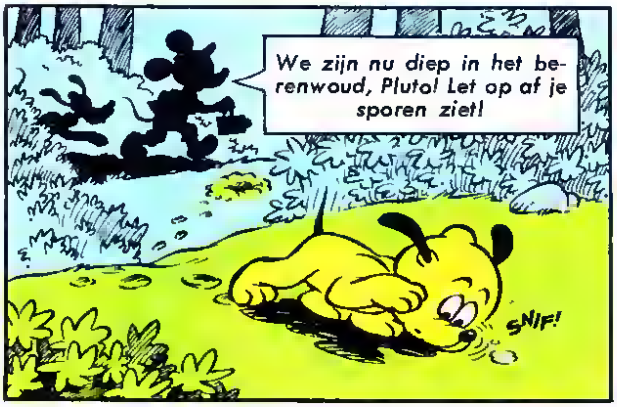
We zijn nu diep in het berenwoud, Pluto! Let op af je sporen ziet!
SNIF!

Goed zo! Je ziet ze oll Maar ze lijken me wel een beetje te klein voor een beer!

Dit kunnen weleens sporen von een jange beer zijn... misschien leiden ze wel naar een hele berenkolanie!

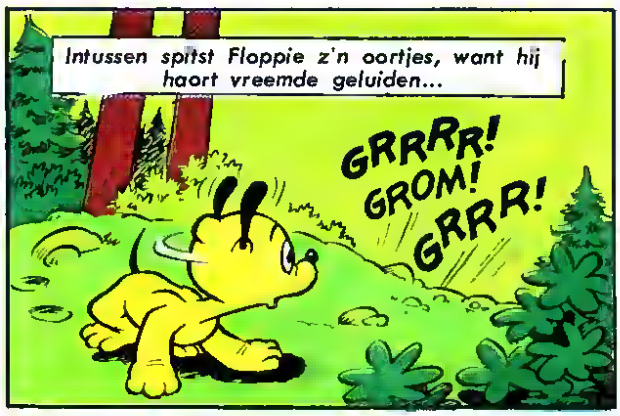
Intussen spitst Floppie z'n oortjes, want hij haort vreemde geluiden...
GRRRR!
GROM!
GRRR!

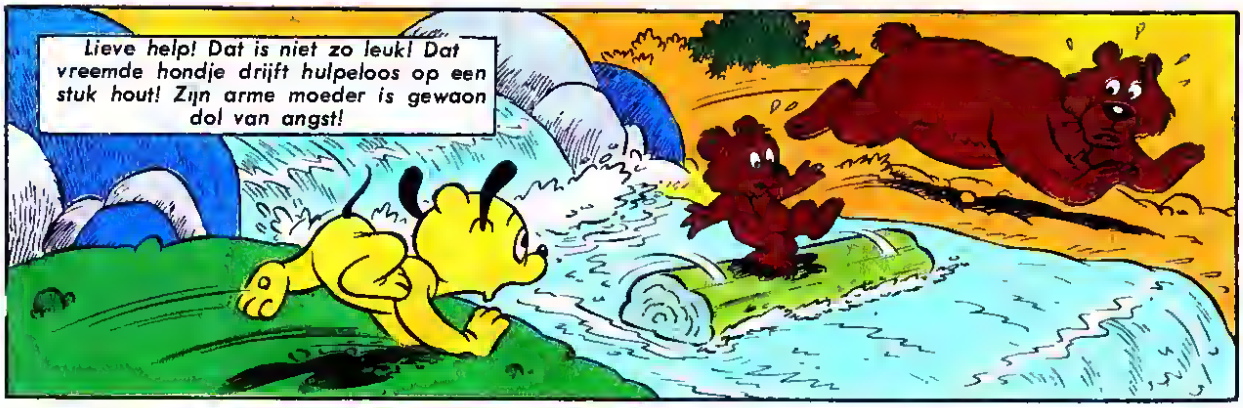
Lieve help! Dat is niet zo leuk! Dat vreemde hondje drijft hulpeloos op een stuk hout! Zijn arme moeder is gewaon dol van angst!

Hij weet één redmiddel, maor of het lukt...
BOEMP!

Sjange, net aan! Maar het ging!
BOEMP!

Grutjes! Zijn maeder doet net za tegen me als mijn vader wanneer ik iets heel bijzonders heb gedaan!
LIK!

Nee moor, wat heb ik opeens een boel nieuwe vriendjes! Ik ben vast een held!

Voor Mickey en Pluto loopt 't op een teleurstelling uit...
De sporen lopen niet verder! We hebben pech gehod!

Ik heb je wel gezegd dat het heel moeilijk zou worden! We gaon terug en dan beginnen we opnieuw!

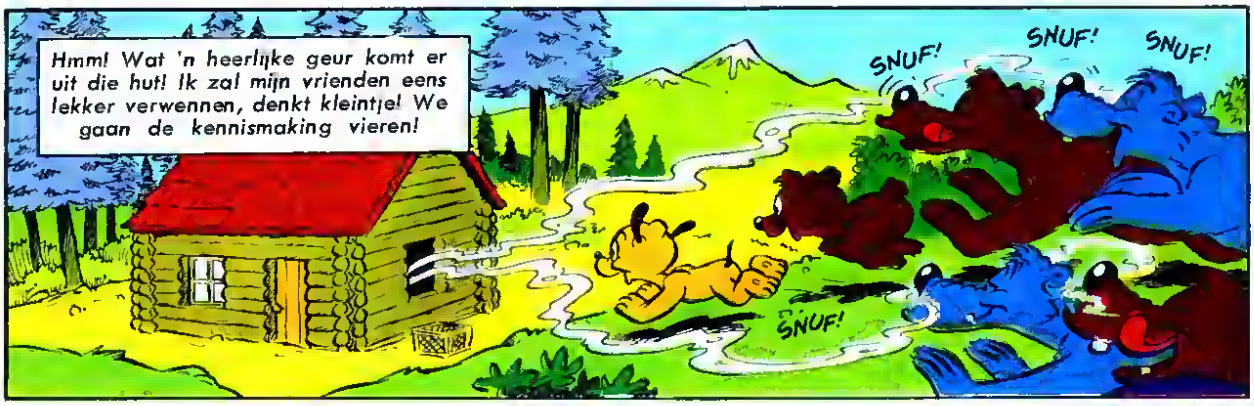
Hmm! Wat 'n heerlijke geur komt er uit die hut! Ik zal mijn vrienden eens lekker verwennen, denkt kleintje! We gaan de kennismaking vieren!
SNUF!
SNUF!
SNUF!
SNUF!

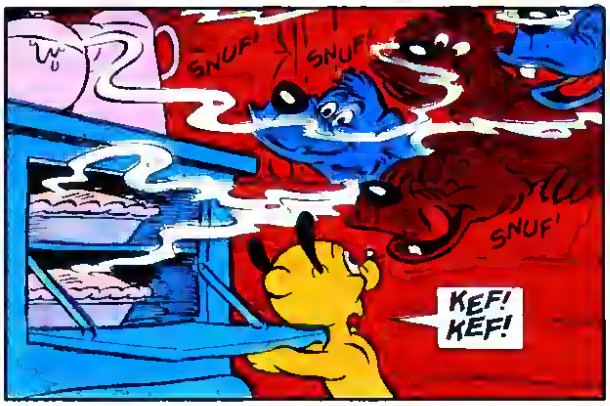
SNUF!
SNUF!
SNUF!
KEF!
KEF!

Laat in de middag, moe van het lopen en hongerig...
Het heeft geen zin, Pluto! Er zijn vandaag geen beren te zien!

We zullen het morgen nog eens proberen! Nu gaan we naar huis om te eten!

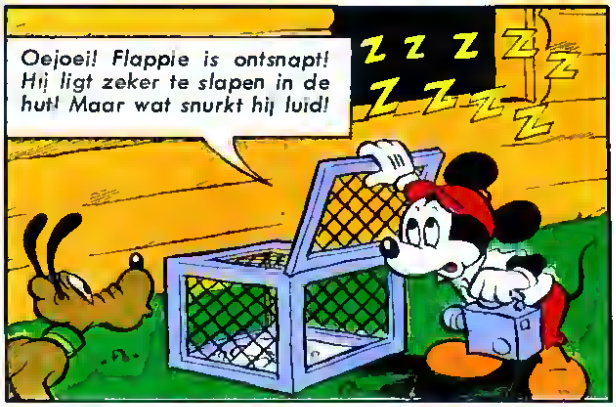
Oejoei! Flappie is ontsnapt! Hij ligt zeker te slapen in de hut! Maar wat snurkt hij luid!
Z Z Z
Z Z Z
Z Z

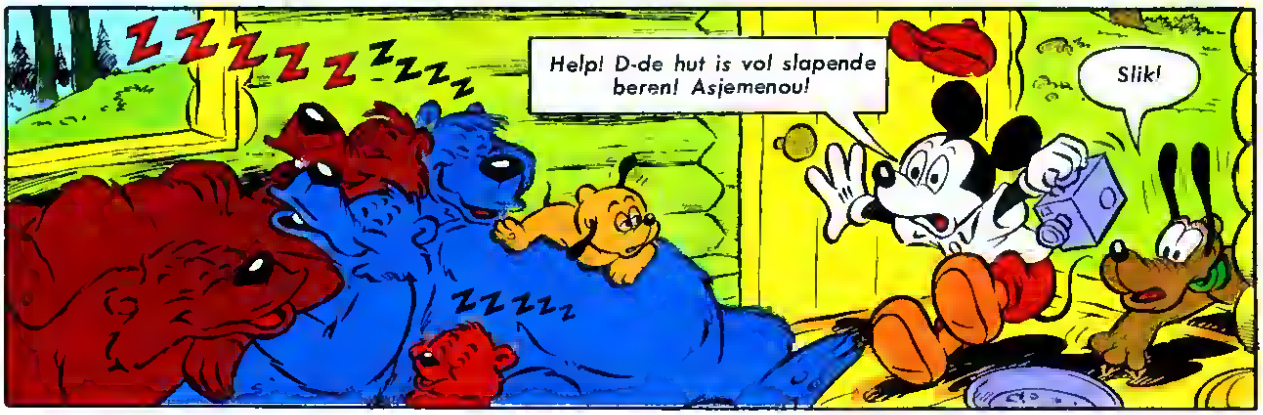
Z Z Z Z Z Z Z Z Z
Help! D-de hut is vol slapende beren! Asjemenou!
Slik!
Z Z Z Z Z

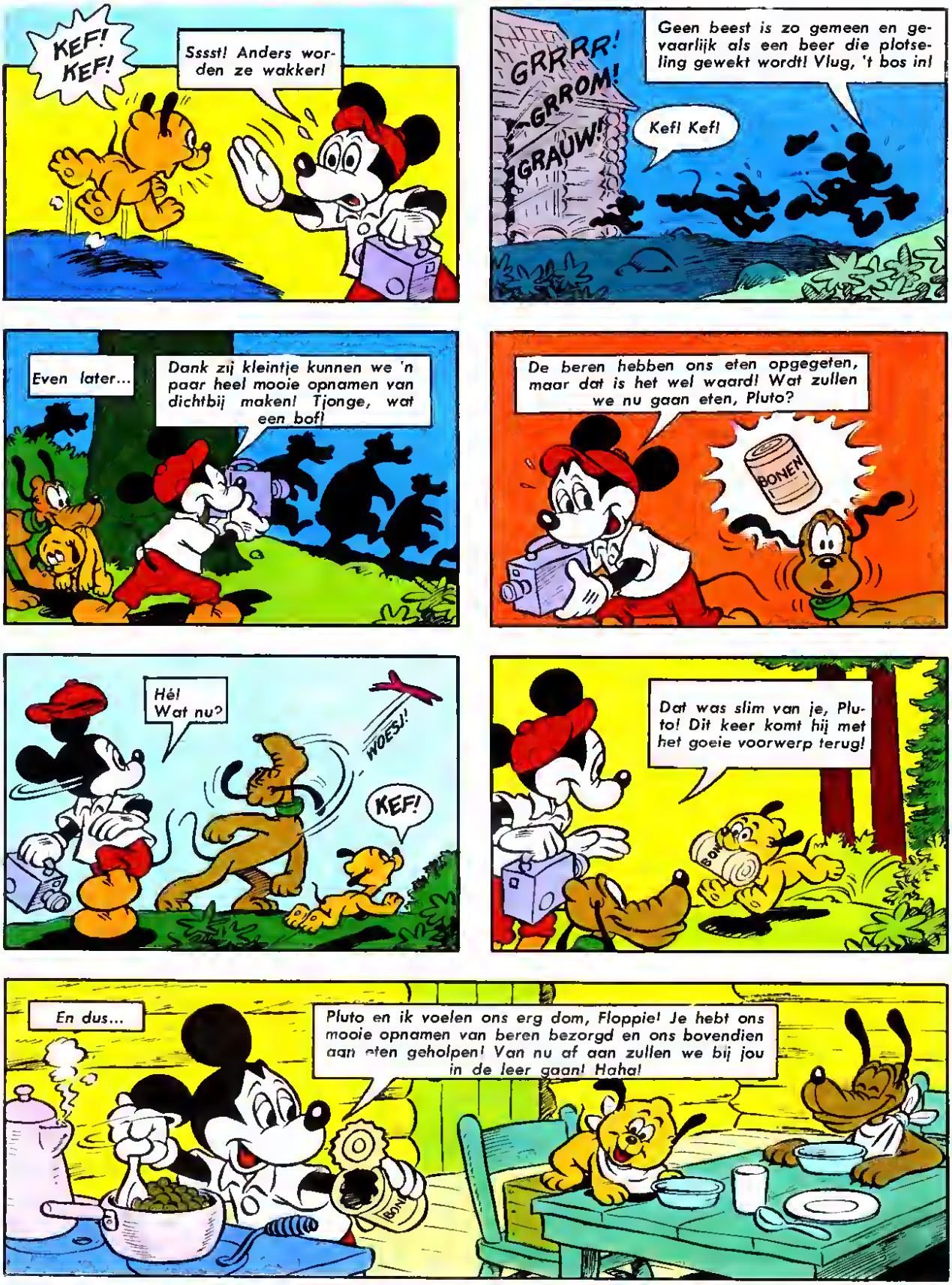
KEF! KEF!
Sssst! Anders worden ze wakker!
GRRRR!
GRROM!
GRAUW!
Geen beest is zo gemeen en gevaarlijk als een beer die plotseling gewekt wordt! Vlug, 't bos in!
Kef! Kef!
Even later...
Dank zij kleintje kunnen we 'n paar heel mooie opnamen van dichtbij maken! Tjonge, wat een bof!
De beren hebben ons eten opgegeten, maar dat is het wel waard! Wat zullen we nu gaan eten, Pluto?
BONEN
Hé! Wat nu?
WOES!
KEF!
Dat was slim van je, Pluto! Dit keer komt hij met het goeie voorwerp terug!
En dus...
Pluto en ik voelen ons erg dom, Floppie! Je hebt ons mooie opnamen van beren bezorgd en ons bovendien aan eten geholpen! Van nu af aan zullen we bij jou in de leer gaan! Haha!

Pipo en het Humdrum Gevaar!

WAT ER GEBEURDE:
De woonwagen van Pipo en zijn gezin heeft een kapot wiel gekregen op het kruispunt der Vier Windstreken. Zij blijven nu een tijdje logeren in het huisje van Oma Tingeling. Meneer Humdrum heeft voorspeld, dat er binnenkort iets belangryks in Oma's achtertuintje zal komen aanwaaien. Die eerste nacht is het meteen raak: de harde Noordoosterstorm blaast in het donker een mannetje-van-héél-ver over de schutting. . . .

DE AAN- EN UITVINDER

MA Tingeling, Pipo en Petra zetten grote ogen op als ze horen wat de man, die zojuist per stormwind hierheen gewaaid is, heeft te vertellen.
„Bij de Omama Tingeliengs?!" roept hij nog eens. „Dat ies schoon! Dan bien ik ja op de bestemmingsplaatse terecht gekommen zijn zullen! Zeer knapf! Hoog met ikke! Bravo! Mijne naam ies Frommel, heer Doctor Frommel!" Pipo zegt dat hij Pipo heet en er niets van begrijpt, en Oma Tingeling roept: „Dat is bijzonder! Nog nooit heeft iemand zich expres hiernaartoe laten waalen! Ik wist trouwens niet dat de Noordoosterwind zoveel kracht had, dat hij een heel persoon kon meeblazen!" Doctor Frommel schatert van pret.
„Nieks zwaar," 'roept hij. „Iek hebben mijzelve ja zo licht gemaakt als ene veertje! De eksperiement ies geluukt, iek weeg nieks! Schouw maal toe, iek bien oit-viender!" Tegelijk met deze raadselachtige woorden maakt het zonderlinge heertje een sprongetje. Meteen krijgt de wind vat op hem en hij fladdert omhoog als een oude krant.
„Pipo neemt een sprong en grijpt doctor Frommel nog net bij een been vast. „Hebbes!" hijgt hij. „Je was bijna weer verder gewaaid, je bent zo licht als een ballonnetje. Hoe komt dat?" „Vele danken," roept de doctor. „Gij hebt het nu zelf aangeschouwd, iek weeg nieks! Das komt door mijn nieuwe oitviendieng. Het ies ja gans eenvoudig: iek heb ene tegendrank kemaakt, welke de lichaamsvezelen volstopft mlet omkeerfiebels en zwaarteloze antipoden. Iengevolge daarvan hebben de magnetische aantrekkoengskrachten der aardbol gene werkoeng meer op mijne lichaam en raakt het lijf gans los, snapft u?" „Nee," zegt Pipo eerlijk. „Geen woord! Het lijkt me trouwens heel lastig om zo zweverig te moeten leven. U moet het me morgenochtend vannacht komen aanwaaien! Geef de plndakaas eens aan, geleerde bol! Mijn man Pipo vertelde mij zoiets grappigs. Hij zei dat u zichzelf expres zo licht gemaakt had om hierheen te kunnen waaien. Wat een heerlijke onzin! Men kan mij veel wijs maken, maar dit is natuurlijk gewoon kletskoek. Een mens als u blijft een persoon van gewicht en geen licht pluisje, nietwaar?" Doctor Frommel wordt

geschreven door WIM MEULDIJK

met prenten van JAN WESSELING

maar eens beter uitleggen, ik heb nu slaap!"
Dat hebben de anderen ook, ze trekken doctor Frommel mee het huisje in, wijzen hem een kamertje en kruipen in hun bedden..... zonder nachtrust kan een mens niet leven!
De volgende morgen zitten ze allemaal gezellig om de ontbijttafel. „Zo meneer de uitvinder," zegt Mammaloe, „dus u bent een beetje rood in zijn gezicht en zijn baard zakt in de frambozen-jam. „Broems!" mompelt hij verlegen. „Frau Loe, uwe man Pipo heeft ja die waarheid gesproken. Iek heb ene grose oitviendleng kedaan! Zie maal aan!" Tegelijk slaat de doctor met beide handen hard op tafel. De gevolgen zijn merkwaardig! Hij zweeft van de stoel af omhoog, stoot zijn kale bol krachtig

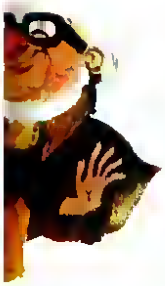

tegen het plafond, verliest zijn evenwicht en maakt een landing op de boterham met stroop van Pipo!

„U hebt gezien, frau Loe!" roept hij triomfantelijk. „U zag mij zweven, ja! Vraag vergeving voor de noodlandleng op uwe boterhampje, heer clown. U moet ja niet zo dik smeren, ik glij er af!" Oma Tingeling komt al met een vaatdoek aandragen om de thee op te dweilen en de stroop van Doctor Frommel af te halen. „U mag hier wel logeren," zegt ze, „want u lijkt me een afwisselend stuk bezoek. Maar die kunstjes aan tafel moet u laten, want dat maakt te veel rommel! Nu we het er toch over hebben: wat

komt u eigenlijk doen?" „Ah," roept de uitvinder; „ene goede vraag, ja! Wat lek hier doen kom? Das zal lek u zeggen, frau Tiengeliengs! Nieks! Iek heb mijne doel bereikt, iek hlen hierheens gewaaid, ja!" „Jaja," zegt Oma Tingeling. „Dat is knap gedaan! En zo nutteloos! Maar wanneer bent U van plan om weer weg te waaien?" Doctor Frommel legt uit, dat dat van de windrichting afhangt. Om terug te keren naar zijn werkplaats in het Noordnoordoosten zal hij moeten wachten tot de wind uit het Zuidzuldwesten gaat blazen. „Oend zolang maak lek gaarne gebroik van uwe gastvrijheid, frau Tingeliengs," zegt hij beleefd. „Oend ien die tussentijd zal iek mij verdiensteliek maken mlet allerlei knappe oltvlendlengs! Iek maak ene afwasmaschien voor u, ies goed, ja?" Oma Tingelng zegt, dat ze zelf de bordjes wel kan afwassen en breken, zónder machlne, maar dat het goed is als hij nog wat blijft, als hij tenminste niet te veel tegen het plafond aan kaatst!

Zo is het dus in het huisje van Oma Tingeling opeens flink druk geworden: een hele clownsfamilie en een echte uitvinder zullen hier voorlopig hun intrek nemen.....

Van Mammaloe heeft Oma Tingeling veel plezier, ze begint meteen te helpen met schoonmaken en Petra gaat boodschappen doen. Ze krijgt een mandje mee en een lijstje en wandelt de weg af naar het dorpje. Voor zoveel gasten moet er veel in huis gehaald worden, maar Oma Tingeling heeft tegen Petra gezegd: „Je hoeft niet alles zelf te dragen. De kruidenierswaren bezorgt meneer Humdrum altijd aan huis ,je hoeft alleen het lijstje maar af te geven!" Dat heeft Petra goed onthouden, ze gaat dus eerst naar de slager en de melkboer en daarna begeeft ze zich naar het winkeltje van meneer Humdrum. Het is een rommelig zaakje, want Humdrum handelt eigenlijk in alles. Zo kan het gebeuren dat je er gedroogde stokvissen naast baaltjes tabak, en jachtgeweren naast gevulde koeken ziet staan. „Wat moet dat," zegt Humdrum onvriendelijk. „Jij komt zeker om een zuurtje bedelen, hè?"

„Nee, meneer Humdrum," zegt Petra. „Ik ben afkomstig van Oma Tingeling, hier is het lijstje van de boodschappen, het zijn er veel, want er is vannacht iemand over de schutting komen aanwaaien!" „Ah!" roept Humdrum en hij verslikt zich bijna in zijn snor van opwinding. „Tutu-lala dat is een bijzondere tijding! En het is zeker een zeer bijzonder persoon, nietwaar?" „Nee," zegt Petra. „Het is gewoon een zeldzame uitvinder, die de hele tijd omhoog wipt omdat hij geen gewicht meer heeft, maar mijn Papa Pipo heeft hem een paar oude flapschoenen geleend met stukken ijzer in de neus en nu blijft doctor Frommel tenminste met allebel zijn benen op de grond staan!" De ogen van meneer Humdrum zijn groot geworden. „Een uitvinder," mompelt hij. „Net de soort persoon dle ik goed gebruiken kan voor mijn winkelzaak! Ik wist 't wel, op een dag zal Oma mij geluk brengen. Ik moet die extra-bijzondere man in handen krijgen! Ik moet een list verzinnen om hem te veroveren!" „Meneer Humdrum," roept Petra, „Ik weet niet wat u daar voor onduidelijks staat te mompelen, maar Oma vraagt of U de boodschappen nog voor twaalf uur wilt bezorgen. Goede morgen!" Petra wandelt de deur uit en Humdrum merkt dat niet eens, zo druk staat hij te peinzen over een list om de uitvinder te veroveren. Na tien minuten mompelen en rekenen komt hij tot een besluit. Hij grijpt de telefoon en zegt: „Juffrouw, u spreekt met een, twee, drie, vier, geeft u mij vijf, zes, zeven, drie.... ja, ik wacht. Schiet op, mens... hallo... hallo, spreek ik met Bief de Bermpiraat? Fraal! Ja, met Humdrum! Luister, Bief, er is werk aan de winkel! Ja! De tijd voor de grote slag is aangebroken en ik heb een uitermate schitterend plan! Kom hierheen! Nee, niet morgen, nu direct! Schiet op, haast je, we bakken Oma en haar gasten de grootste poets aller tijden, haha!"

Volgende week: DE KUNST VAN FROMMEL...

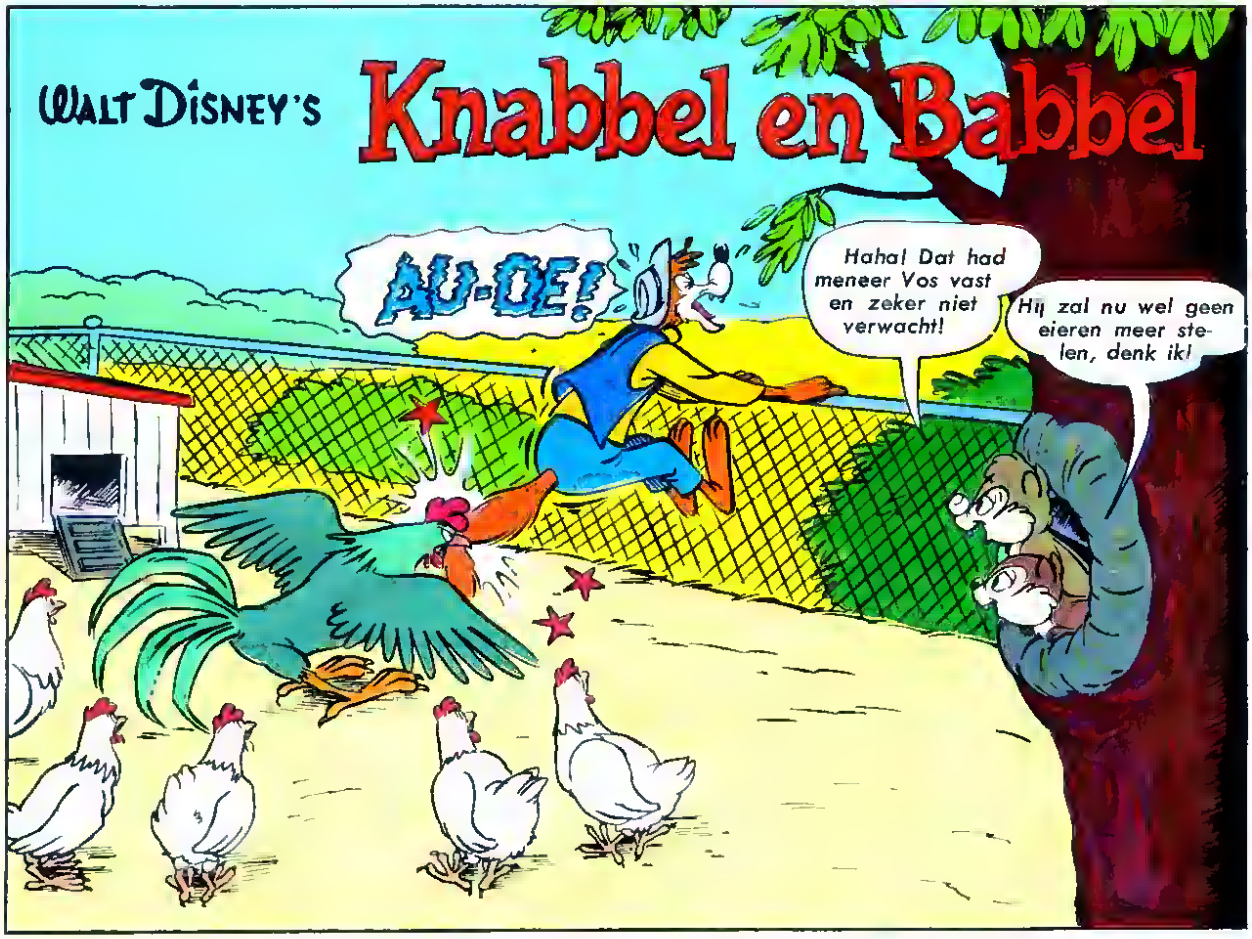
WALT DISNEY'S
Knabbel en Babbel
AU-OE!
Haha! Dat had meneer Vos vast en zeker niet verwacht!
Hij zal nu wel geen eieren meer stelen, denk ik!

Hihi! Hij wist niet dat er een nieuwe haan de baas in de kippenren is!
Ja, en die laat niet met zich spotten, dat zag je wel!

Haha! Ga je een paar dagen met een strik in je staart pronken, Vos?
Hou je mond! Nu is het jouw beurt om ons antbijt bij elkaar te rapen!

Mij niet gezien! Ik blijf uit de buurt van die nieuwe haan!
Nou, dan zal ik er iets anders op zien te vinden!

Even later...
Kom, Babbel, we zullen 'ns wat eikels van de grond op gaan rapen!
Hmm! Ik heb za'n idee dat we die beestjes ols hulpjes kunnen gebruiken!
Hoe dan?

Dat zul je zo wel zien!
Mooi zo! Ze goon er vandoor!
We zullen beginnen een beetje aan hun boom te schudden!
?
Waarom schud je die eikels er eigenlijk af?
Kijk maar naar beneden!
Nou, die haon heeft het zwoor te verduren!
Jo! En hij zal er wel gauw achterkomen van wie die eikels zijn!
KLONK!
BONK!
Die beestjes moeten de ren in als ze de eikels willen oproepen!
Precies! En als de haon ze dan achterna zit, goon wij wat eieren pikken! Begrijp je 't nu?
Stt! Daar heb je ze!
Vier eikels is niet veel, hè?
Nee, maar in de boom zitten er nog genoeg, hoor!
Kijk! Al onze eikels zijn in de ren gevallen!
Dan heeft de wind wel hard door anze boom gewaaid!
Kam mee, de kust is veilig! We zullen ze vlug opropen!
Ik hoop maar dat die haon ons niet in de gaten krijgt!

Ga maar vast klaar staan, Beer! 't Feest gaat beginnen!

KLUK!
KLONK

Za! Dus jullie zijn die rekels die me met eikels hebben bekageld, hè?
Oei! Vlug de baam in!
Dat red den we niet meer!

Dit is anze kans! Nu vlug op de kippenhakken af!

Jij neemt de vaarste en ik de achterste!
Afgespraken!

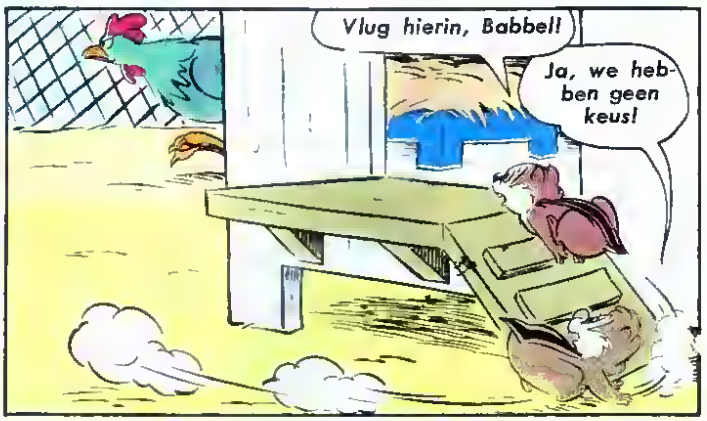
Vlug hierin, Babbel!
Ja, we hebben geen keus!

Pak zaveel magelijk eierschalen en spring op het kippenest!

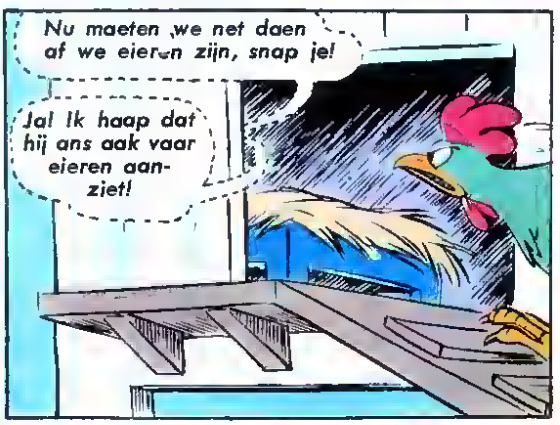
Nu maeten we net daen af we eieren zijn, snap je!
Ja! Ik haap dat hij ans aak vaar eieren aanziet!

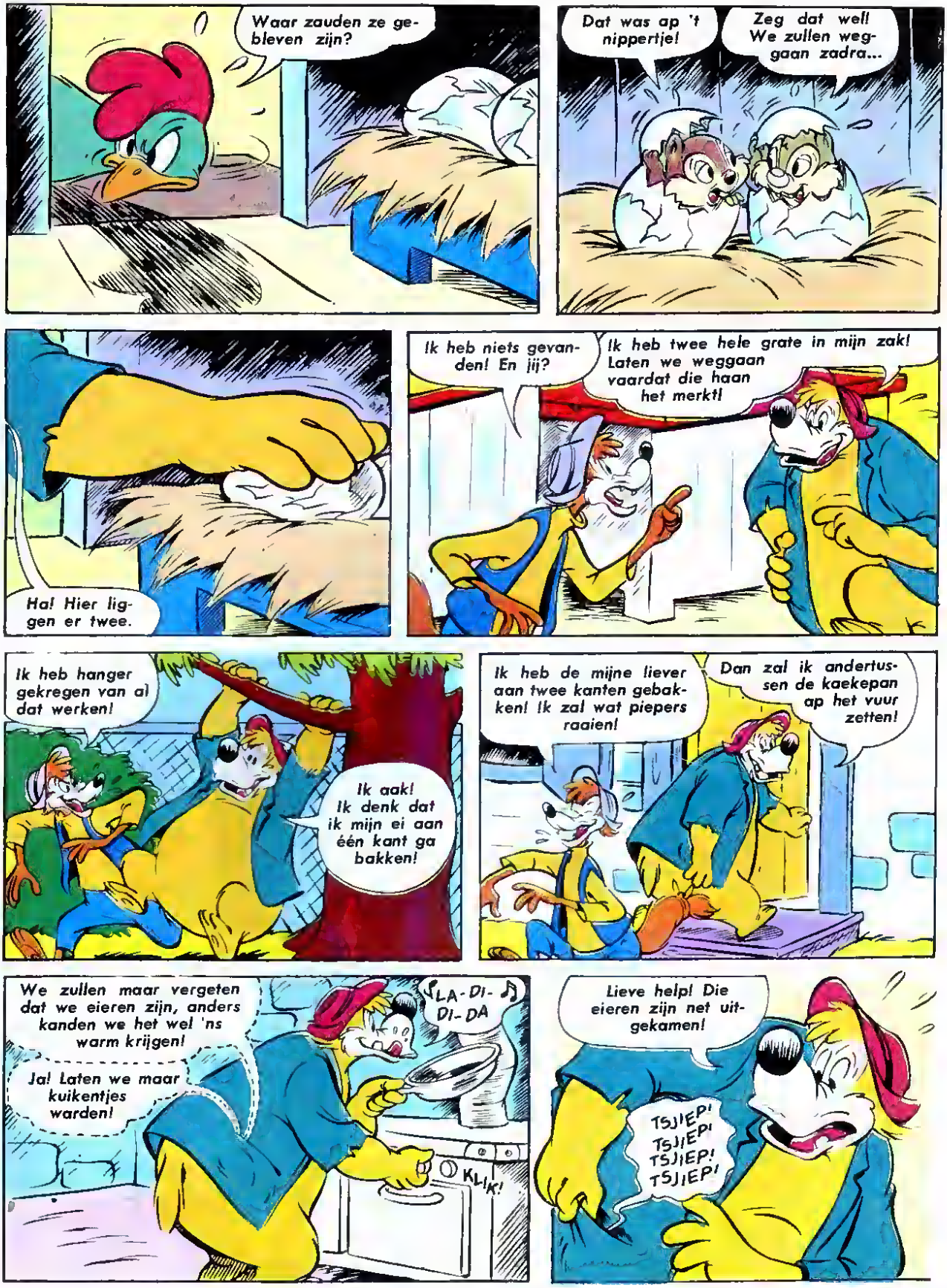
Waar zouden ze gebleven zijn?
Dat was ap 't nippertje!
Zeg dat wel! We zullen weggaan zodra...
Ha! Hier liggen er twee.
Ik heb niets gevanden! En jij?
Ik heb twee hele grate in mijn zak! Laten we weggaan vaardat die haan het merkt!
Ik heb hanger gekregen van al dat werken!
Ik aak! Ik denk dat ik mijn ei aan één kant ga bakken!
Ik heb de mijne liever aan twee kanten gebakken! Ik zal wat piepers raaien!
Dan zal ik andertussen de kaekepan ap het vuur zetten!
We zullen maar vergeten dat we eieren zijn, anders kanden we het wel 'ns warm krijgen!
Ja! Laten we maar kuikentjes warden!
LA-DI-DI-DA
KLIK!
Lieve help! Die eieren zijn net uitgekamen!
TSJIEP! TSJIEP! TSJIEP! TSJIEP!

Nu hebben we geen antbijt, maar wat geeft dat? Ik ga ze lekker vetmesten dan eten we op 'n goeie dag gebraden kip!
BROOD KRUIM
TSJIEP! TSJIEP!
Haarde ik iemand over gebraden kip praten?
Ja, over angeveer zes maanden, denk ik!
BROOD-KRUIMELS
En nadat hij alles uitgelegd heeft...
We maeten aak altijd pech hebben! Vinden we eindelijk twee eieren en dan komen ze uit! Laat me 'ns zien!
Pak ze zelf maar!
AAUU!
Grutjes! Hebben kuikentjes tanden?
Nee, maar ze lijken meer op jonge katjes! Als je 't mij vraagt zijn het kat-kuikentjes!
Het zijn die beestjes van daarnet, sufferd! Ze hebben je maai beet gehad! Pak ze, anders vertellen ze de haan hae de vark in de steel zit!
Drammels! Ik ben te laat!
Waaram gaan we hierin, Knabbel?
Anders vangt meneer Vas ans!
Maar wacht eens, die haan zal nag wel steeds baas op ze zijn! Misschien kan ik ze pakken als hij ze wegjaagt!

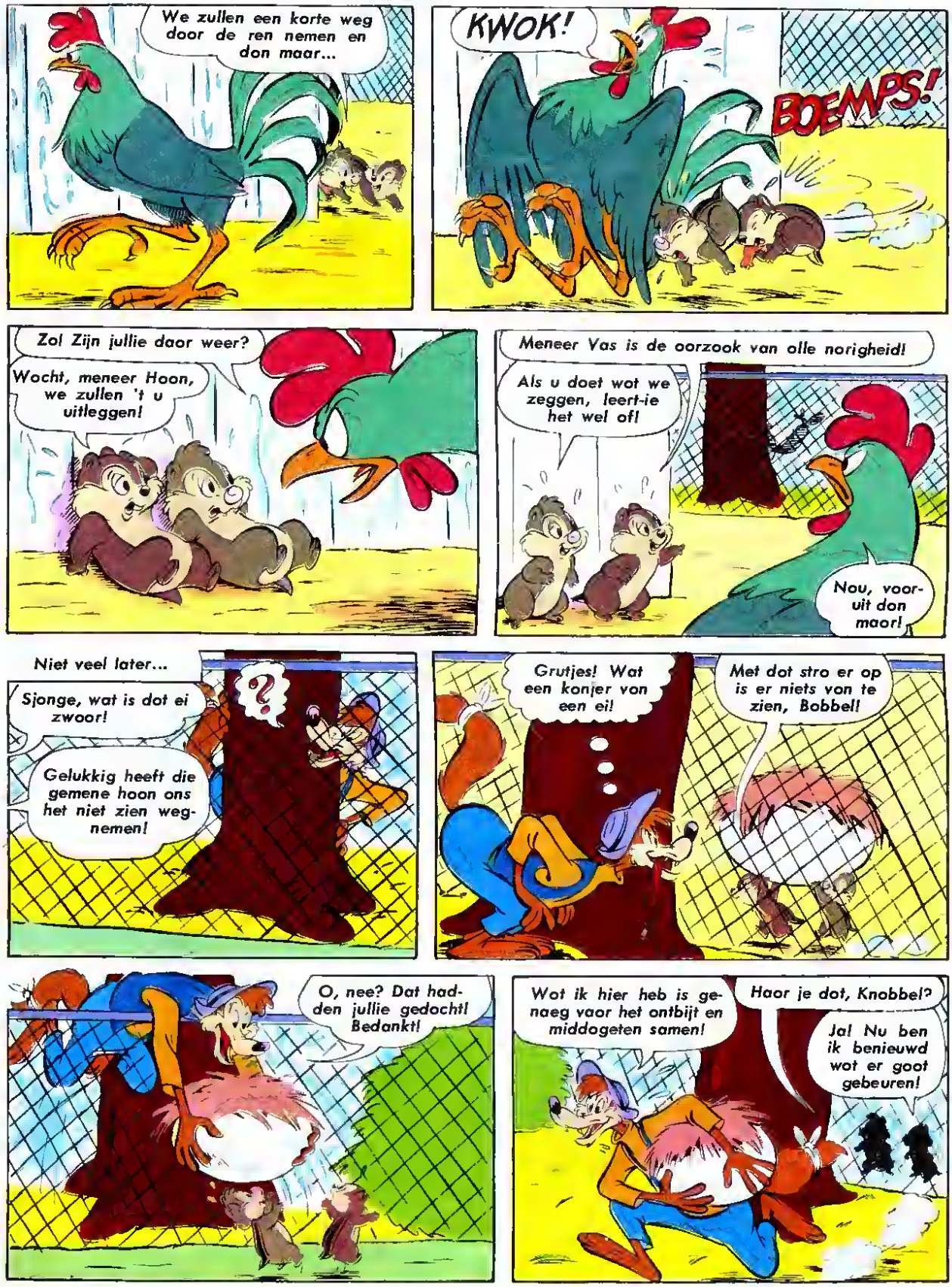
We zullen een korte weg door de ren nemen en don maar...
KWOK!
BOEMPS!
Zo! Zijn jullie daor weer?
Wocht, meneer Hoon, we zullen 't u uitleggen!
Meneer Vas is de oorzook van olle norigheid!
Als u doet wat we zeggen, leert-ie het wel of!
Nou, voor-uit don maor!
Niet veel later...
Sjonge, wat is dot ei zwoor!
Gelukkig heeft die gemene hoon ons het niet zien weg-nemen!
Grutjes! Wat een konjer von een ei!
Met dot stro er op is er niets von te zien, Bobbel!
O, nee? Dat had-den jullie gedocht! Bedankt!
Wot ik hier heb is ge-naeg voor het ontbijt en middogeten samen!
Haor je dot, Knobbel?
Ja! Nu ben ik benieuwd wot er goot gebeuren!

Pak maar een gratere koekepan, Beer! Kijk eens wat een vangst!
MOOI ZO!
Hij staat al op 't vuur! Ik zal het ei even breken
Help! Een hane-ei!
Kijk uit, Beer!
De veren vliegen in 't rond!
Laat me las, snertbeest! Au!
Maedèr! Ik wil er uit! Au!
AAUU!
IEUW!
Wat sneu! Nu hebben ze nog geen antbijt!
HELP! HELP!
HELP!
Hihi! Ze hadden weer een fap-ei!
En dus...
Ik gelaaf dat de haan blij is dat hij die eierrapers kwijt is!
Ja, hij heeft nu een heel stel eikel-rapers aan 't werk gezet!

ditjes en datjes van Donald Duck

HEB JE DIE AL?

HET typisch gevormde gebouw te Parijs waarin de hoofdzetel van de Unesco is gevestigd, is een geliefd onderwerp geworden voor afbeelding op postzegels. Het stervormige bouwwerk met drie vleugels van elk acht verdiepingen werd gezamenlijk ontworpen door een Amerikaan, een Fransman en een Italiaan. Toen het in 1956 in gebruik werd genomen, gaf Frankrijk een paar zegels uit ter gelegenheid van dit feit. Hierop zag je behalve het Unesco-gebouw ook het bijbehorende congresgebouw. Spoedig volgden andere landen met een dergelijke uitgaaf en ook in andere werelddelen werd het Unesco-gebouw per postzegel bekend. Hier een zegel uit Laos, waarop uit de afbeelding duidelijk blijkt dat men ook daar de Unesco als een wereldomvattende organisatie beschouwt.

DE KOFFIE KWAM TE VROEG

Verscheidene arbeiders die in een Engelse stad aan een kantoorgebouw werkten, hadden als gewoonte, 's ochtends omstreeks halfelf naar de baas van een koffiehuis aan de overkant te fluiten, waarop deze dan netjes het benodigde aantal kopjes koffie kwam brengen. Maar... op een ochtend verscheen de koffie meer dan een uur te vroeg. „Er is toch beslist gefloten," zei de koffiehuis-eigenaar toen de arbeiders hem verbaasd aankeken. Achteraf bleek dat een papegaai in de nabijheid het fluitje van de werkluí meesterlijk nagebootst had.

EVEN DE LIJN TREKKEN

Neem een potlood of ballpoint en trek een rechte lijn van punt 1 naar punt 2, vervolgens van 2 naar 3 en ga nu zo steeds verder totdat je bij het hoogste cijfer bent aangekomen.
Je zult dan zien dat het dier dat in dit plaatje verborgen is, te voorschijn komt.

KEES EN ZIJN VADER

„Ik begrijp niet dat je zo lui bent, Kees," zegt vader, „ik vind werken een plezier."
„Maar u zei toch een paar dagen geleden juist dat we niet alleen voor ons plezier hier op aarde waren," antwoordde Kees gevat.

VOOR KLEINE KOKS EN KEUKENPRINSESSEN

ZONNESTRAALTJES

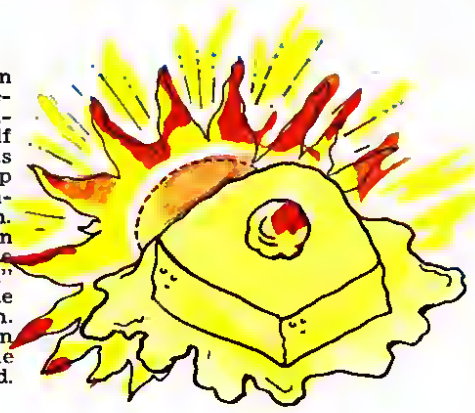

Dit toetje, dat je vlug klaar kunt maken, komt altijd goed van pas. Je hebt er voor nodig: een cake-rol gevuld met witte crême en rode jam (je kunt deze rollen heel voordelig kant en klaar verpakt in doorzichtig plastic bij de kruidenier, bakker of soms zelfs bij de melkboer kopen), een flesje vanille-vla van een halve liter, een stuk of wat geconfijte gekleurde vruchtjes of een beetje rode jam en een klein beetje suiker.
De cake-rol snijd je in schijven van ongeveer 1½ cm dik. Iedere schijf komt plat op een schoteltje te liggen en wordt bestrooid met een heel klein beetje suiker. Schenk daarna over iedere schijf zoveel vla dat het er langs de randen afloopt. Als versiering midden op het geheel een gekleurd vruchtje of een theelepeltje rood gekleurde jam.

20. OP HET NIPPERTJE GERED

NA een onrustige slaap was Marijn blij dat hij uit zijn hangmat kon. Ze hadden weinig tijd om Knikkertje te zoeken en waar in Suriname verbleef ze? Tijdens hun eerste maaltijd die ochtend, waarbij hij zich tegoed deed aan acasjou-appels en ananas, gaf Marijn zijn ogen en oren goed de kost.
Want Jacob Pietersz had hem tot zover wel geholpen en hem zijn hele gage al vooruit betaald — voor als hij die nodig mocht hebben — maar de rest zou hij zelf moeten opknappen. Daarvoor kon hij moeilijk de hulp inroepen van iemand die zelf in slaven handelde.
„.... en ik herhaal, deze nieuwe slaven komen van Kormantijn," vertelde de lorredraaier aan de directeur van de plantage Rosebeke. „Op verzoek van verschillende eigenaren heb ik de slaven dit keer daar aan de Goudkust gehaald. Ze zijn zeer gewild."
De directeur knikte en er viel poeder van zijn fraaie pruik in zijn eten.
„Onze jonge heelmeester is zo stil," zei de directeur van plantage Rosebeke onverwachts.
Marijn schoot recht aan tafel. „Uw grootse ontvangst, de weelde van uw huis en uw stoet van huisslaven, heeft me overrompeld," antwoordde hij hoffelijk.
Hij zag dat de lorredraaier een grimas maakte en had moeite zich goed te houden. „Het verschil met onze kleine plantages op Curaçao is treffend. Ik zou...." Met opzet zweeg hij.
„U zou?" herhaalde de directeur.
„Och, waarschijnlijk is het te veel wat ik van u vraag."
„Nee, vraagt u maar."
„Met mijn zwager, die ook heelmeester is, maak ik steeds nieuwe studies van gevreesde ziekten. Misschien is het mogelijk dat ik hier enkele plantages in korte tijd kan bezoeken. Het gaat mij vooral om jeugdige slaven en slavinnen zo tussen de dertien en zestien jaar."
„Maar waarom alleen jonge slaven?" vroeg de directeur.
Daar zat Marijn met zijn hele verhaal.
„Ik zie het al," antwoordde de directeur lachend, „dat blijft een geheim van het beroep."
„Zo is het!" beaamde de lorredraaier opgelucht, want hij begreep meteen waar Marijn naartoe wilde.
„Ik zal mijn opziener opdracht geven u met enige slaven te begeleiden."
Een uur later stonden alle slaven en slavinnen tussen de dertien en zestien jaar van plantage Rosebeke in een rij voor Marijn opgesteld. Aandachtig bekeek hij hun gezichten. Geen Knikkertje.
Marijn keek geleerd en gaf de opziener een teken dat het zo genoeg was. De opziener ging hem daarna voor naar een gereedliggende korjaal.
Met Jacob Pietersz had Marijn afgesproken dat die in ieder geval op hem zou wachten tot hij terug was. Maar langer dan twee dagen moest het niet duren.

Bij de eerstvolgende plantage, die ze na uren bereikten, werd Marijn gastvrij ontvangen. Wel keek ook de directeur van plantage Watson vreemd toen hij Marijns verzoek vernam, maar hij vond het een mooie gelegenheid om zijn talrijke slaven ten toon te spreiden.
„Voortmaken, moet ik," dacht Marijn. Graag zou hij langer in dit land zijn, om te onderzoeken wat er allemaal waar was van de praatjes dat de slaven hier op beestachtige wijze werden behandeld. Maar toen hij de troep jongens en meisjes controleerde, was zijn nieuwsgierigheid over. Littekens op hun jonge lichamen hadden ze allemaal. En sommigen liepen kreupel.
De opziener van plantage Rosebeke zei achteloos: „Jong of oud, wanneer ze weglopen, krijgen ze meestal dezelfde straf. Dan laten ze 't in het vervolg wel uit hun hoofd om de kuiten te nemen."
„Wat een wonder!" dacht Marijn schamper, maar hij hield zijn gezicht in de plooi. Niemand mocht argwaan krijgen.
„Zijn dit alle jonge slaven?" vroeg hij na afloop van zijn onderzoek aan de directeur, die erbij was komen staan.
„En, niets ernstigs gevonden, heelmeester?" was het antwoord.
Marijn schudde zijn hoofd. Als die kerel er maar niet verder op in zou gaan.
„Dit zijn al onze jonge slaven op plantage Watson."
„Dan dank ik u voor uw medewerking. Wij moeten weer verder."
Hij wist dat het onbeleefd was, maar er zat niets anders op.
„Kom, kom! Verder gaan? Op de dichtstbijzijnde plantage Elsingh van mijn vriend zijn alleen wat jonge huisslaven en hulsslavinnen. Daar zult u niet veel wijzer van worden. En ik denk niet dat u mijn vriend zo ver zult krijgen, dat hij u uw gang zal laten gaan. Ja, we zijn niet allemaal zo verlicht wat betreft onze slaven. Mijn vriend heeft een feeks van een vrouw, die nog een graadje erger is dan hij. Wat zij haar huisslaven aandoet!"
Hij lachte spottend. „Ja, zij zal u daar rustig laten kijken naar het resultaat van haar wrede buien, die zij op haar slaven uitleeft. Geen wonder dat de lui steeds meer onhandelbaar worden. Mijn vriend vertelde mij onlangs dat hij hun nieuwste huisslavin betrapt had bij het lezen van een document. Ik vraag u, lezen... een slavin!"
Knikkertje... Knikkertje kon lezen... Marijns hart klopte wild.
„Dat is zéker bijzonder, een slavin die lezen kan," zei hij zo rustig mogelijk.
„Ze kwam dan ook.... wacht eens, u bent toch ook van Curaçao, vertelde u mij? Ja, daar kwam ze vandaan. Nou, wat dáár eenmaal

Marijn de By, vijftien jaar, leerling-chirurgijn, heeft na veel omzwervingen, thuis op de slavenplantage Sint Joris te Curaçao, van zijn zusjes Aletta en Oeba gehoord, dat hun jonge slavin Knikkertje op geheimzinnige wijze is verdwenen. Marijn heeft echter een spoor van haar gevonden, dat naar Suriname leidt. Samen met zijn oude vriend en schipper Jacob Pietersz, de lorredraaier, wil hij proberen Knikkertje op te sporen. In een donkere nacht hebben ze in het geheim de lading slaven van het schip, de Olinda, van de lorredraaier, in ponten overgebracht naar een Surinaamse plantage.

MARIJN BIJ DE LORREDRAAIERS

Geschreven door
MIEP DIEKMANN
met illustraties van
HANS KRESSE

als slaaf gezeten heeft, kunnen ze beter houden. Ze lachen, ze maken lawaai, ze zijn brutaal als de beul."

„Ja, ja," antwoordde Marijn.

Hoe kwam hij van die kerel af? Het kostte hem nog een uur voor hij weer in de korjaal kon stappen.

Maar toen de opziener de slavenroeiers bet bevel wilde geven terug te roeien naar plantage Rosebeke zei Marijn kortaf. „Ik wil toch eerst naar de volgende plantage Elsingh."

Onder het palmbiaren dakje zat Marijn doezelig en versuft van de hitte. Hij was blij toen ze eindelijk aan land konden. Hier moest Knikkertje zijn. Hij had er een voorgevoel van

Maar het ging zoals de directeur van plantage Watson voorspeld had. Marijn werd niet al te vriendelijk ontvangen.

En toen hij met zijn verzoek voor de dag kwam, bleven de directeur van plantage Elsingh en zijn vrouw hem zwijgend aankijken.

„Onze slaven mankeren niets, ze lijden alleen aan luiheid of aan brutaliteit," zei de vrouw.

„Een algemeen voorkomende kwaal," antwoordde Marijn schijnheilig.

Waar was Knikkertje?

De directeur van plantage Elsingb krabde schaamteloos onder zijn pruik en zijn vrouw probeerde Marijn uit te horen, boe hij op deze kust verzeild was geraakt, met welk schip, waar hij momenteel verbleef. Hij kon er niet meer onderuit. En toen het woord „Curaçao" viel, kwam de vrouw ineens los

„Oh, misschien dat u ons toch helpen kunt," zei ze met een gemaakt lachje. „Eén van onze jonge slavinnen, die we nog maar kort hebben, komt daar vandaan. Dat meisje heeft mijn bijzondere belangstelling. Maar hoeveel goeds ik haar ook bewijs, ze is koppig en dwars. Helaas heb ik daarom opdracht moeten geven dat zij een afstraffing kreeg. En onze bomba, die niet een van de zachtzinnigste opzieners is, heeft haar nogal ongelukkig aangepakt. Nu heeft ze hoge koortsen en gilt voortdurend als een waanzinnige. Mijn zenuwen houden het niet meer uit!" Ze stond op en ging Marijn voor door het grote huis. Helemaal achterin schoof ze een grendel van een houten deur.

„Hier is dat koppige stuk!" De vrouw liet Marijn passeren in het schemerige, vunsruikende hok, waar iets op de naakte vloer lag. Marijn had moeite om zich goed te houden. Knikkertje.... was dit hun Knikkertje? Dit zielige boopje mens, dat kreunend op de grond gekruld lag en onsamenhangende woorden uitstiet?

„Kunt u een lamp voor mij laten halen, dan kan ik beter zien?" vroeg hij aan de vrouw.

Ze verliet het hok en Marijn schudde Knikkertje heen en weer.

„Knikkertje.... ik ben bet.... Marijn...."

Knikkertje opende de ogen, maar sloot ze meteen weer. „Ik ben dood," kreunde ze. „Dag Marijn, nu zijn we aile twee dood. Was het naar om te verdrinken?"

„Knikkertje.... ik ben niet dood. Ik kom je halen. Je leeft nog, net als ik. We gaan terug naar Curaçao."

Het kreunen hield op en Knikkertje sloeg de ogen op.

„Marijn!" Ze zei de naam als een zucht en lachte toen eventjes. „Het is niet zo erg met me. Ik heb me heel ziek gehouden. Ik wou haar bang maken. Ik wou vluchten...."

„Verdikkeme, ik schrok me dood," antwoordde Marijn. „Luister, laat niets merken. Ga door aisof je erg ziek bent."

Hij hoorde voetstappen naderen. De vrouw kwam terug met een slavin met een olielampje. Marijn zette het naast zich op de grond en geknield begon bij Knikkertje te onderzoeken. Toen hij die smaile rug zag, overviel hem een mateloze woede. Woede om het onterende brandmerk, P. E., van „Plantage Elsingh"; om de open striemen van de zweep. Hij was blij dat Knikkertje zo giide en tekeer bleef gaan. Dat leidde de aandacht van hem af. Toen de vrouw ineens een woedende trap naar het meisje gaf, dat ze stii moest zijn, kwam Marijn overeind. „Mevrouw, wat ik u raden mag raak deze slavin in geen gevai meer aan! Het beste is, dat ze zo vlug mogelijk uit uw buurt verdwijnt. U beseft het gevaar niet waarin u verkeert. Haar waanzin is erg, dat hebt u goed gezien. Maar bij gebrek aan een heelmeester zult u nog niet gemerkt hebben, dat zij hevig lijdende is aan de pokken."

„Pokken?" riep de vrouw geschrokken en deinsde terug.

„U beseft het gevaar, zie ik tot mijn vreugde," ging Marijn met afgemeten stem verder. „Wanneer uw andere slaven de pokken krijgen, dan is dat alleen maar een onoverkomelijke schadepost voor uw man. Maar wat zal er van uw fraaie huid overblijven wanneer u door de ziekte wordt aangetast? Ik hoop voor u, dat u haar nooit met één vinger hebt aangeraakt."

Met uitpuilende ogen staarde de vrouw naar Marijn en met haar hand ging ze over haar gezicht.

„Heks!' dacht Marijn. „Je hebt haar natuurlijk zelf gegeseid, al zeg je dat de bomba het heeft gedaan. Nu ben je bang hè?"

„Wat. .. wat moet ik doen?" vroeg de vrouw geschrokken.

„Ik wil u een dienst bewijzen. De pokken waaraan uw slavin lijdt, zijn van een bijzondere aard, waarvan mijn zwager en ik een studie hebben gemaakt. Ik stel voor dat ik deze slavin van u koop, om haar voor onze studie-doeleinden te benutten"

„Kopen?" rtep de vrouw. „Mijn man...."

„... och kom, een vrouw ais u, kan toch zelf haar besiissingen nemen? Uw man zai u uitlachen wanneer u hem vertelt dat u bang bent voor de besmetting. Hij zal haar niet laten gaan. En wie wordt dan het slachtoffer? U! Ik moet er niet aan denken dat een zo mooie vrouw voor haar leven geschonden zal zijn door de pokken Wat wilt u dat ik u voor haar betaai?"

„Driehonderdvijftig guiden," zei de vrouw prompt.

Marijn lachte. „Zoveel voor alleen maar een hoop ellende?"

„Ze heeft me nog meer gekost," antwoordde de vrouw sluw.

„Dat is mogelijk, maar dat is ze nu niet meer waard. Ik kan er u honderdvijftig voor geven en hoger ga ik niet." Marijn speelde hoog spel, maar hij moest wei, want hij bad niet meer geid bij zich.

Woedend liep de vrouw het bok uit. Maar na een half uur was hij de wettige eigenaar van Knikkertje.

Hij verspilde geen tijd om haar naar de korjaal mee te nemen.

„Terug!" beval hij de opziener.

Knikkertje was vrij.

Maar ze waren Suriname nog niet uit.

Wordt vervolgd

TOM POES EN DE Clazenier
ROMMEDAM
Heer Bommel en Tom Poes zijn in het vreemde landschap achter de ruit apgepikt door een ruimteschip, dat hen naar de aarde heeft gebracht. Hier blijkt dat zij in de toekomst terechtgekamen zijn.
Dus we zijn d...duizend jaar in de tijd vooruit gegaan? Maar dat wil ik niet, jonge vriend. Een heer gaat met zijn tijd mee, maar dit gaat te ver, als je begrijpt wat ik bedoel.
Ja, ik voel me niet erg thuis in deze nieuwe wereld, heer Ollie. Maar hoe kamen we in onze eigen tijd terug?
Laten we een agent om de weg vragen. Misschien dat...
Pas op, heer Ollie!
Mps!

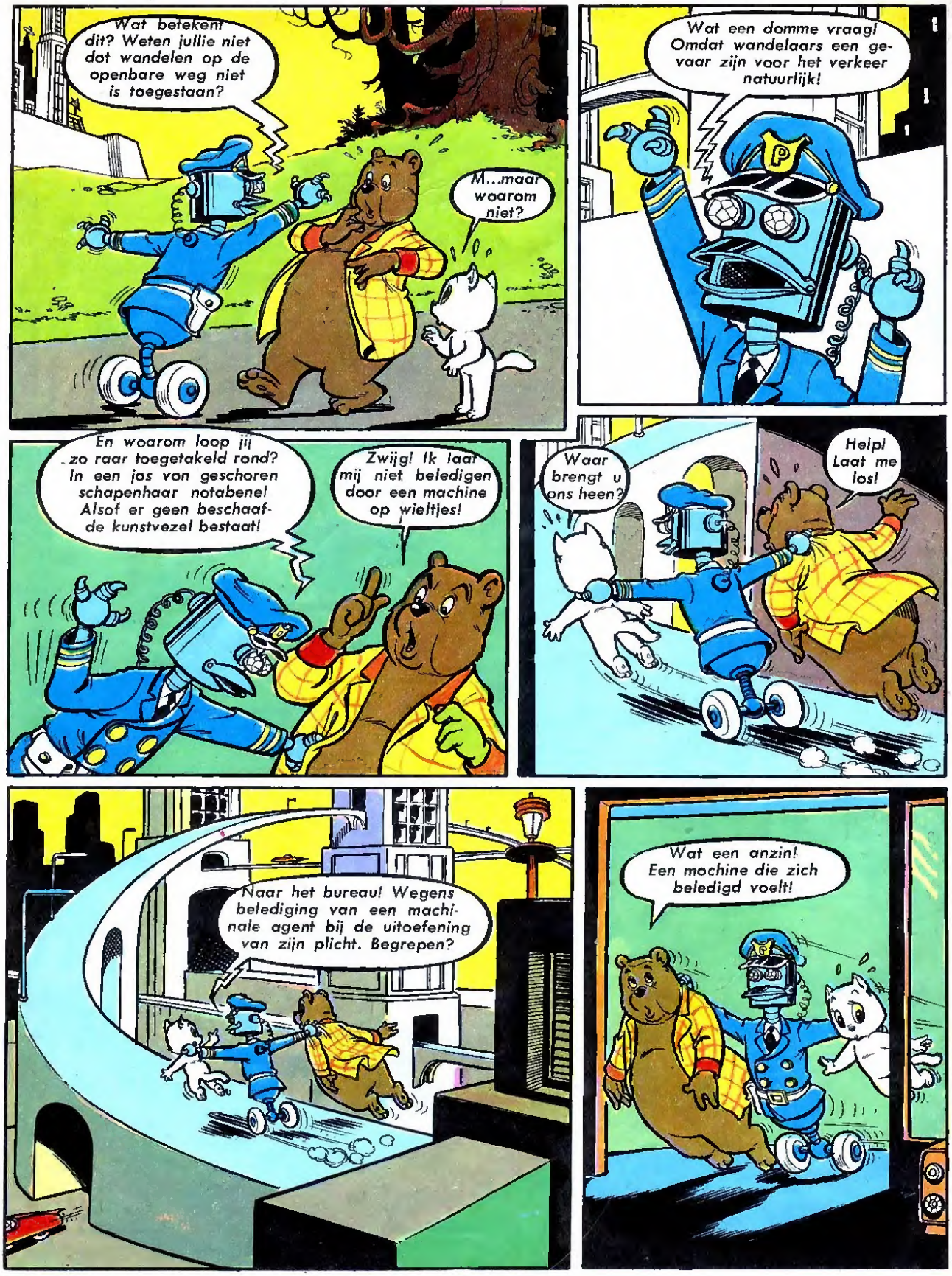
Wat betekent dit? Weten jullie niet dat wandelen op de openbare weg niet is toegestaan?
M...maar waarom niet?
Wat een domme vraag! Omdat wandelaars een gevaar zijn voor het verkeer natuurlijk!
En waarom loop jij zo raar toegetakeld rond? In een jas van geschoren schapenhaar notabene! Alsof er geen beschaafde kunstvezel bestaat!
Zwijg! Ik laat mij niet beledigen door een machine op wieltjes!
Waar brengt u ons heen?
Help! Laat me los!
Naar het bureau! Wegens belediging van een machinale agent bij de uitoefening van zijn plicht. Begrepen?
Wat een anzin! Een machine die zich beledigd voelt!

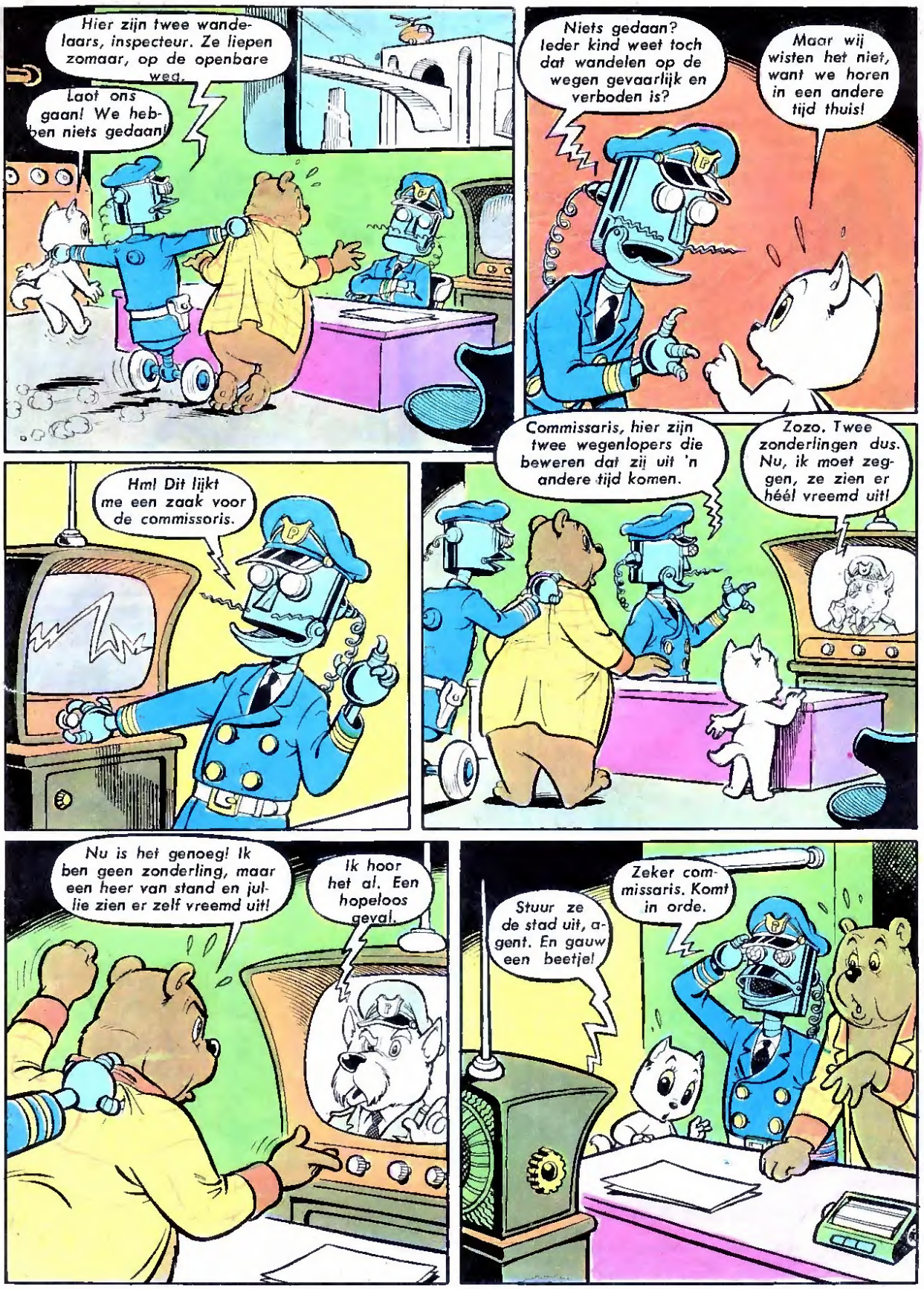
Hier zijn twee wandelaars, inspecteur. Ze liepen zomaar, op de openbare weg.
Laat ons gaan! We hebben niets gedaan!
Niets gedaan? Ieder kind weet toch dat wandelen op de wegen gevaarlijk en verboden is?
Maar wij wisten het niet, want we horen in een andere tijd thuis!
Hm! Dit lijkt me een zaak voor de commissoris.
Commissaris, hier zijn twee wegenlopers die beweren dat zij uit 'n andere tijd komen.
Zozo. Twee zonderlingen dus. Nu, ik moet zeggen, ze zien er héél vreemd uit!
Nu is het genoeg! Ik ben geen zonderling, maar een heer van stand en jullie zien er zelf vreemd uit!
Ik hoor het al. Een hopeloos geval.
Stuur ze de stad uit, agent. En gauw een beetje!
Zeker commissaris. Komt in orde.

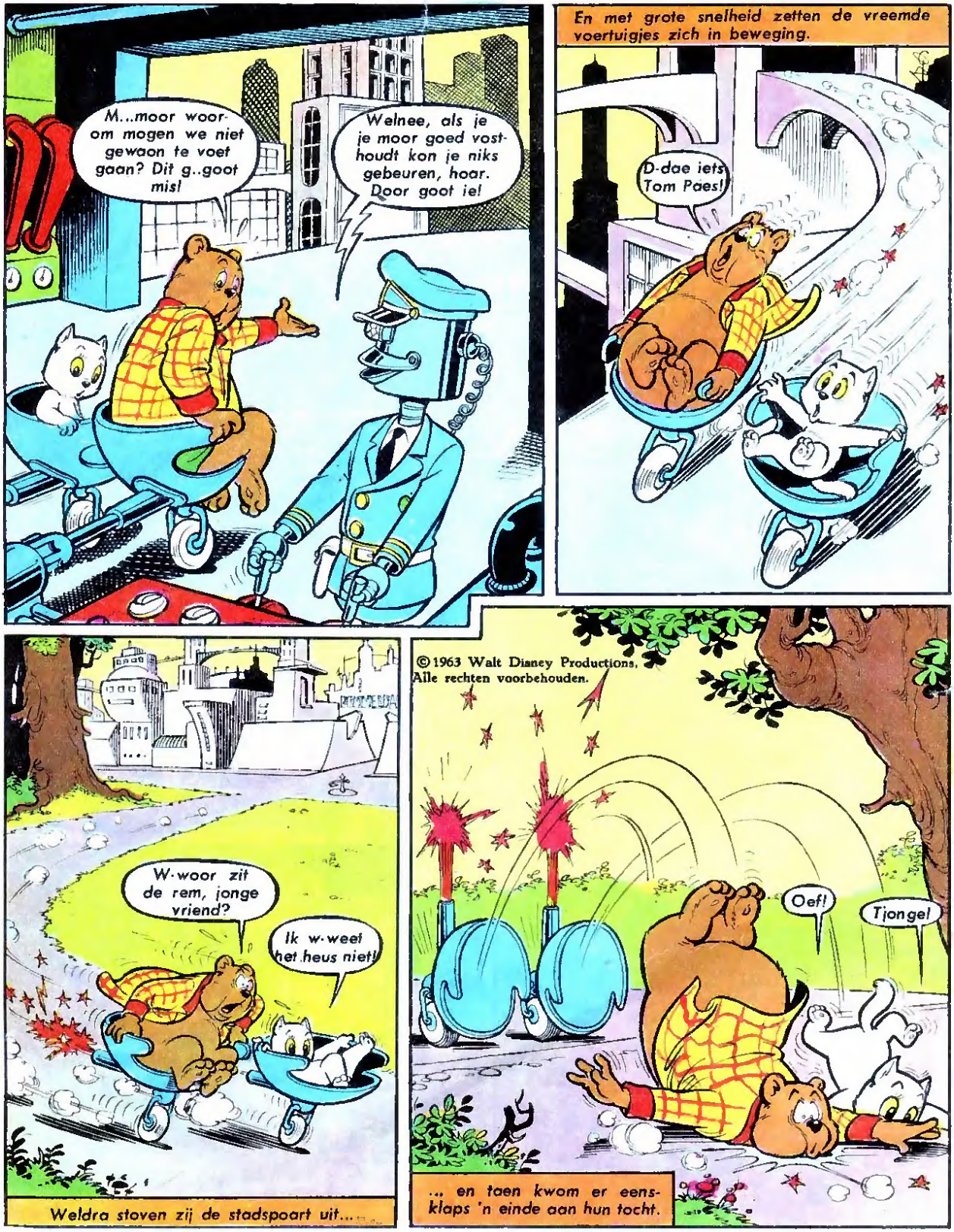

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. Nederland: Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor postabonnementen à f 3,25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. België: De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24. Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 86491. - Prijs 6 frank.
Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan. © 1963 Walt Disney Productions.